

Vsebina

II Nezakonodajni akti

UREDBE

- ★ Delegirana uredba Komisije (EU) 2018/1618 z dne 12. julija 2018 o spremembi Delegirane uredbe (EU) št. 231/2013 v zvezi z dolžnostmi depozitarja glede hrambe ⁽¹⁾ 1
- ★ Delegirana uredba Komisije (EU) 2018/1619 z dne 12. julija 2018 o spremembi Delegirane uredbe (EU) 2016/438 v zvezi z dolžnostmi depozitarja glede hrambe ⁽¹⁾ 6
- ★ Delegirana uredba Komisije (EU) 2018/1620 z dne 13. julija 2018 o spremembi Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zahtevo glede likvidnostnega kritja za kreditne institucije ⁽¹⁾ 10
- ★ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2018/1621 z dne 26. oktobra 2018 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) 2016/2080 glede datuma uskladiščenja posnetega mleka v prahu, prodanega z razpisnim postopkom 25

SKLEPI

- ★ Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2018/1622 z dne 29. oktobra 2018 o zavrnitvi odobritve nekaterih aktivnih snovi v biocidnih proizvodih v skladu z Uredbo (EU) št. 528/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ 26
- ★ Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2018/1623 z dne 29. oktobra 2018 v skladu s členom 3(3) Uredbe (EU) št. 528/2012 Evropskega parlamenta in Sveta o komarjih, ki so nenaravno okuženi z bakterijo *Wolbachia* in se uporabljajo za namene nadzora vektorjev ⁽¹⁾ 30

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP.

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2018/1618

z dne 12. julija 2018

o spremembi Delegirane uredbe (EU) št. 231/2013 v zvezi z dolžnostmi depozitarja glede hrambe

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov ⁽¹⁾ in zlasti člena 21(17) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Zaradi različnih nacionalnih zakonodaj o vrednostnih papirjih in insolventnosti, ki niso usklajene na ravni Unije, je raven zaščite pred tveganji insolventnosti za finančne instrumente, ki jih hranijo tretje osebe za stranke, ki so alternativni investicijski skladi (v nadaljnjem besedilu: AIS), različna. Da se zagotovi močna zaščita sredstev strank, kot je določeno v Direktivi 2011/61/EU, in hkrati sprejmejo strožje zahteve nacionalne zakonodaje v zvezi s temi neusklajenimi področji, je treba pojasniti obveznosti v zvezi s hrambo sredstev, določeno v Direktivi 2011/61/EU.
- (2) Trenutno pristojni organi in sektor različno uporabljajo zahteve glede ločevanja sredstev iz Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 231/2013 ⁽²⁾. Medtem ko morajo depozitarji, ki so na prvi stopnji verige hrambe, zagotavljati ločen račun za finančne instrumente za vsako stranko, ki je AIS, je treba pojasniti, da bi v primeru, ko se naloga hrambe prenese na tretjo osebo, ta lahko držala sredstva strank enega depozitarja, vključno s sredstvi AIS in kolektivnih naložbenih podjetij za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (v nadaljnjem besedilu: KNPVP), na zbirnem računu. Ta zbirni račun bi moral vedno izključevati lastniška sredstva depozitarja, lastniška sredstva tretje osebe ter sredstva, ki pripadajo drugim strankam tretje osebe. Ustrezno bi moral imeti podskrbnik v primerih, ko se naloga hrambe prenese naprej, možnost, da sredstva strank skrbnika, ki mu je prenesel nalogo, drži na zbirnem računu. Ta zbirni račun bi moral vedno izključevati lastniška sredstva podskrbnika, lastniška sredstva skrbnika, ki je nanj prenesel nalogo, ter sredstva, ki pripadajo drugim strankam podskrbnika. To je potrebno, da se doseže zdravo ravnovesje med učinkovitostjo trga in zaščito vlagateljev.
- (3) Za čim večje zmanjšanje tveganja izgube sredstev na zbirnih računih finančnih instrumentov, ki jih zagotavljajo tretje osebe, na katere je bila prenesena naloga hrambe, bi morala pogostost usklajevanja med računi finančnih instrumentov in evidencami depozitarja stranke, ki je AIS, ter tretje osebe ali med tretjimi osebami, kadar je bila skrbniška funkcija prenesena naprej, zagotoviti, da se zadevne informacije pravočasno posredujejo depozitarju.

⁽¹⁾ Direktiva 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 1095/2010 (UL L 174, 1.7.2011, str. 1).

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 231/2013 z dne 19. decembra 2012 o dopolnitvi Direktive 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z izjemami, splošnimi pogoji poslovanja, depozitarji, finančnim vzvodom, preglednostjo in nadzorom (UL L 83, 22.3.2013, str. 1).

Poleg tega bi morala biti pogostost teh usklajevanj odvisna od gibanj na navedenem zbirnem računu, vključno s transakcijami v zvezi s sredstvi, ki pripadajo drugim strankam depozitarja in ki se vodijo na istem zbirnem računu kot sredstva AIS.

- (4) Depozitar bi moral imeti možnost, da še naprej učinkovito opravlja svoje dolžnosti, kadar se hramba sredstev, ki pripadajo njegovim strankam, ki so AIS, prenese na tretjo osebo. Zato je treba zahtevati, da depozitar vodi evidenco v okviru računa finančnih instrumentov, ki ga je odprl na ime svoje stranke, ki je AIS, ali v imenu UAIS, ki deluje v imenu AIS, iz katere je razvidno, da sredstva, ki jih hrani tretja oseba, pripadajo določenemu AIS.
- (5) Za okrepitev položaja depozitarjev glede na tretje osebe, na katere se prenese hramba sredstev, bi bilo treba to razmerje dokumentirati s pisno pogodbo o prenosu. Ta pogodba bi morala depozitarju omogočiti, da sprejme vse potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da so sredstva, ki se hranijo, ustrezno zaščitena in da tretja oseba ves čas izpolnjuje pogodbo o prenosu ter zahteve iz Direktive 2011/61/EU in Delegirane uredbe (EU) št. 231/2013. Poleg tega bi se morala depozitar in tretja oseba uradno dogovoriti, ali lahko tretja oseba naloge hrambe prenese naprej. V tem primeru bi morale za ureditev ali pogodbo med tretjo osebo, ki prenese naloge, in tretjo osebo, na katero se prenesejo naloge hrambe, veljati pravice in obveznosti, enakovredne tistim, ki so določene med depozitarjem in tretjo osebo, ki prenese naloge.
- (6) Da bi depozitarju lahko omogočili izpolnjevanje njegovih nalog, je treba okrepiti nadzor depozitarjev nad tretjimi osebami ne glede na to, ali se nahajajo znotraj ali zunaj Unije. Zahtevati bi bilo treba, da depozitarji preverijo, ali so finančni instrumenti AIS pravilno evidentirani v knjigah tretje osebe in da so evidence, ki se vodijo, dovolj točne, da se lahko identificirajo narava, lokacija in lastništvo sredstev, ki se hranijo. Da se omogoči učinkovito izpolnjevanje dolžnosti depozitarjev, bi jim morale tretje osebe predložiti izjavo o vsaki spremembi, ki vpliva na sredstva, ki se hranijo za depozitarjeve stranke, ki so AIS.
- (7) Depozitar bi moral v okviru svojih obveznosti, da pri prenosu nalog hrambe ravna pazljivo in skrbno, pred prenosom te naloge na tretjo osebo, ki se nahaja zunaj Unije, prejeti neodvisno pravno mnenje, v katerem se oceni insolvenčna zakonodaja tretje države, v kateri se tretja oseba nahaja, kar vključuje oceno stopnje zaščite, ki jo zagotavljajo ločeni računi finančnih instrumentov v navedeni jurisdikciji. Sprejemljivo bi moralo biti mnenje, ki ga za vsako jurisdikcijo izdajo zadevne panožne zveze ali pravne firme za več depozitarjev. Poleg tega bi moral depozitar zagotoviti, da ga tretja oseba, ki se nahaja zunaj Unije, obvesti o vsaki spremembi okoliščin ali navedene insolvenčne zakonodaje tretje države, ki bi lahko vplivala na status sredstev depozitarjevih strank, ki so AIS.
- (8) Da se depozitarjem omogoči čas za prilagoditev novim zahtevam iz te uredbe, bi bilo treba datum začetka uporabe te uredbe odložiti za 18 mesecev po objavi v Uradnem listu Evropske unije.
- (9) Ukrepi, ki jih uvaja ta uredba, so v skladu z mnenjem Evropskega organa za vrednostne papirje in trge ⁽¹⁾.
- (10) Ukrepi, uvedeni s to uredbo, so v skladu z mnenjem strokovne skupine Evropskega odbora za vrednostne papirje.
- (11) Delegirano uredbo (EU) št. 231/2013 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Delegirana uredba (EU) št. 231/2013 se spremeni:

(1) člen 89 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) se usklajevanja med depozitarjevimi internimi računi in evidencami ter internimi računi in evidencami katere koli tretje osebe, na katero so prenesene naloge hrambe v skladu s členom 21(11) Direktive 2011/61/EU, izvajajo tako pogosto, kot je potrebno.“;

⁽¹⁾ Mnenje ESMA, 20.7.2017, 34 45 277.

(ii) doda se naslednji drugi pododstavek:

„V zvezi s točko (c) prvega pododstavka se pogostost usklajevanj določi na podlagi naslednjega:

(a) običajne trgovalne dejavnosti AIS;

(b) trgovanja, ki se izvaja zunaj običajne trgovalne dejavnosti;

(c) trgovanja, ki se izvaja v imenu druge stranke, katere sredstva tretja oseba drži na istem računu finančnih instrumentov kot sredstva AIS.“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Če je depozitar naloge hrambe prenesel na tretjo osebo v skladu s členom 21(11) Direktive 2011/61/EU, zanj še naprej veljajo zahteve iz točk (a) do (e) odstavka 1 tega člena. Poleg tega zagotovi, da tretja oseba izpolnjuje zahteve iz točk (b) do (g) odstavka 1 in obveznosti ločevanja iz člena 99.“;

(2) v členu 98 se vstavi naslednji odstavek 2a:

„2a. Pogodba, s katero depozitar imenuje tretjo osebo, da hrani sredstva depozitarjevih strank, ki so AIS, vsebuje vsaj naslednje določbe:

(a) jamstvo, da ima depozitar pravico do obveščeniosti, pregleda in dostopa do ustreznih evidenc ter računov tretje osebe, ki hrani sredstva, da lahko depozitar izpolni obveznosti nadzora in primerne skrbnosti, ter mu zlasti omogoči, da:

(i) identificira vse subjekte v verigi hrambe;

(ii) preveri, da se količina identificiranih finančnih instrumentov, zabeleženih na računih finančnih instrumentov, odprtih v depozitarjevih knjigah v imenu AIS ali v imenu UAIS, ki deluje v imenu AIS, ujema s količino identificiranih finančnih instrumentov, ki jih za ta AIS hrani tretja oseba, kot je zabeležena na računu finančnih instrumentov, odprtem v knjigah tretje stranke;

(iii) preveri, da se količina identificiranih finančnih instrumentov, ki so zabeleženi in se držijo na računu finančnih instrumentov, odprtem pri centralni depotni družbi ali njenem zastopniku na ime tretje osebe v imenu njenih strank, ujema s količino identificiranih finančnih instrumentov, zabeleženih na računu finančnih instrumentov, odprtih v knjigah depozitarja v imenu vsake njegove stranke, ki je AIS, ali v imenu UAIS, ki deluje v imenu AIS;

(b) podatke o enakovrednih pravicah in obveznostih, dogovorjenih med tretjo osebo in drugo tretjo osebo v primeru nadaljnjega prenosa nalog hrambe.“;

(3) člen 99 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Če so se naloge hrambe v celoti ali deloma prenesle na tretjo osebo, depozitar zagotovi, da tretja oseba, na katero so prenesene naloge hrambe skladu s členom 21(11) Direktive 2011/61/EU, ravna v skladu z obveznostjo ločevanja iz točke (iii) člena 21(11)(d) navedene direktive tako, da zagotovi in preveri, da tretja oseba:

(a) pravilno evidentira vse identificirane finančne instrumente na računu finančnih instrumentov, ki je odprt v knjigah tretje osebe za hrambo finančnih instrumentov depozitarjevih strank, kar izključuje lastniške finančne instrumente depozitarja, tretje osebe in drugih strank tretje osebe, da depozitarju omogoči, da preveri ujemanje količine identificiranih finančnih instrumentov, zabeleženih na računih, odprtih v knjigah depozitarja v imenu vsake od njegovih strank, ki so AIS, ali v imenu UAIS, ki deluje v imenu AIS;

(b) vodi vse potrebne evidence in račune finančnih instrumentov, da lahko depozitar kadar koli in brez odlašanja loči med sredstvi depozitarjevih strank ter sredstvi tretjih oseb, sredstvi drugih strank tretje osebe in sredstvi, ki jih depozitar drži v svojem imenu;

- (c) vodi evidence in račune finančnih instrumentov tako, da zagotovi njihovo točnost in zlasti skladnost s sredstvi, ki se hranijo za depozitarjeve stranke, ki so AIS, in na podlagi katerih lahko depozitar kadar koli določi točno naravo, lokacijo in lastniški status teh sredstev;
- (d) redno in vedno, kadar pride do spremembe okoliščin, depozitarju predloži izjavo, v katerih navede podrobnosti o sredstvih depozitarjevih strank, ki so AIS;
- (e) izvaja usklajevanja med svojimi računi finančnih instrumentov in internimi evidencami ter računi in evidencami tretje osebe, na katero je prenesla naloge hrambe v skladu s členom 21(11) Direktive 2011/61/EU, tako pogosto, kot je potrebno.

Pogostost usklajevanj se določi v skladu s členom 89(1);

- (f) uvede ustrezno organizacijsko ureditev, da se v čim večji meri zmanjša tveganje izgube ali zmanjšanja finančnih instrumentov ali pravic v zvezi z navedenimi finančnimi instrumenti kot posledica zlorabe finančnih instrumentov, goljufije, slabega upravljanja, neustreznega vodenja evidenc ali malomarnosti;
- (g) če je tretja oseba subjekt iz točk (a), (b) in (c) člena 18(1) Direktive 2006/73/ES, ki je predmet pravil in nadzora varnega in skrbnega poslovanja, ki imajo enak učinek kot pravo Unije in se učinkovito izvajajo, depozitar sprejme ustrezne ukrepe, da zagotovi, da se denarna sredstva AIS držijo na računu ali računih v skladu s členom 21(7) Direktive 2011/61/EU.;

(b) vstavi se naslednji odstavek 2a:

„2a. Kadar depozitar naloge hrambe prenese na tretjo osebo, ki se nahaja v tretji državi, v skladu s členom 21(11) Direktive 2011/61/EU, poleg zahtev iz odstavka 1 tega člena zagotovi tudi naslednje:

- (a) da depozitar prejme pravni nasvet neodvisne fizične ali pravne osebe, ki potrjuje, da veljavna insolvenčna zakonodaja priznava naslednje:
  - (i) ločevanje sredstev depozitarjevih strank od lastnih sredstev tretje osebe, sredstev drugih strank tretje osebe in sredstev, ki jih tretja oseba drži v svojem imenu;
  - (ii) sredstva depozitarjevih strank, ki so AIS, niso del premoženja tretje osebe v primeru insolventnosti;
  - (iii) sredstva depozitarjevih strank, ki so AIS, niso na voljo za distribucijo med upnike tretje osebe, na katero so se prenesle naloge hrambe v skladu s členom 21(11) Direktive 2011/61/EU, ali prodajo v njihovo korist;
- (b) da tretja oseba sprejme naslednje ukrepe:
  - (i) zagotovi, da so ob sklenitvi pogodbe o prenosu z depozitarjem in med celotnim trajanjem vedno izpolnjeni pogoji iz točke (a);
  - (ii) takoj obvesti depozitarja, kadar kateri od pogojev iz točke (i) ni več izpolnjen;
  - (iii) depozitarja obvesti o vsaki spremembi veljavne insolvenčne zakonodaje in o njeni učinkoviti uporabi.“;

(c) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„Odstavki 1, 2 in 2a se uporabljajo *mutatis mutandis*, kadar se je tretja oseba, na katero so prenesene naloge hrambe v skladu s členom 21(11) Direktive 2011/61/EU, odločila vse ali del nalog hrambe prenesti na drugo tretjo osebo v skladu s tretjim pododstavkom člena 21(11) Direktive 2011/61/EU.“.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. aprila 2020.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 12. julija 2018

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2018/1619**z dne 12. julija 2018****o spremembi Delegirane uredbe (EU) 2016/438 v zvezi z dolžnostmi depozitarja glede hrambe****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) ⁽¹⁾ in zlasti člena 26b Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Zaradi različnih nacionalnih zakonodaj o vrednostnih papirjih in plačilni nesposobnosti, ki niso usklajene na ravni Unije, je raven zaščite pred tveganji insolventnosti za finančne instrumente, ki jih hranijo tretje osebe za stranke, ki so kolektivni naložbeni podjetji za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (v nadaljnjem besedilu: KNPVP), različna. Da se zagotovi močna zaščita sredstev strank, kot je določeno v Direktivi 2009/65/ES, in hkrati sprejmejo strožje zahteve nacionalne zakonodaje v zvezi s temi neusklajenimi področji, je treba pojasniti obveznosti v zvezi s hrambo sredstev, določeno v Direktivi 2009/65/ES.
- (2) Trenutno pristojni organi in sektor različno uporabljajo zahteve glede ločevanja sredstev iz Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/438 ⁽²⁾. Medtem ko morajo depozitarji, ki so na prvi stopnji verige hrambe, zagotavljati ločen račun za finančne instrumente za vsako stranko, ki je KNPVP, je treba pojasniti, da bi v primeru, ko se naloga hrambe prenese na tretjo osebo, ta lahko imela sredstva strank enega depozitarja, vključno s sredstvi KNPVP in alternativnih investicijskih skladov (v nadaljnjem besedilu: AIS), na zbirnem računu. Ta zbirni račun bi moral vedno izključevati lastniška sredstva depozitarja, lastniška sredstva tretje osebe ter sredstva, ki pripadajo drugim strankam tretje osebe. Ustrezno bi moral imeti podskrbnik v primerih, ko se naloga hrambe prenese naprej, možnost, da ima sredstva strank skrbnika, ki mu je prenesel nalogo, na zbirnem računu. Ta zbirni račun bi moral vedno izključevati lastniška sredstva podskrbnika, lastniška sredstva skrbnika, ki je nanj prenesel nalogo, ter sredstva, ki pripadajo drugim strankam podskrbnika. To je potrebno, da se doseže zdravo ravnovesje med učinkovitostjo trga in zaščito vlagateljev.
- (3) Za čim večje zmanjšanje tveganja izgube sredstev na zbirnih računih finančnih instrumentov, ki jih zagotavljajo tretje osebe, na katere je bila prenesena naloga hrambe, bi morala pogostost usklajevanja med računi finančnih instrumentov in evidencami depozitarja stranke, ki je KNPVP, ter tretje osebe ali med tretjimi osebami, kadar je bila skrbniška funkcija prenesena naprej, zagotoviti, da se zadevne informacije pravočasno posredujejo depozitarju. Poleg tega bi morala biti pogostost teh usklajevanj odvisna od gibanj na navedenem zbirnem računu, vključno s transakcijami v zvezi s sredstvi, ki pripadajo drugim strankam depozitarja in ki se vodijo na istem zbirnem računu kot sredstva KNPVP.
- (4) Depozitar bi moral imeti možnost, da še naprej učinkovito opravlja svoje dolžnosti, kadar se hramba sredstev, ki pripadajo njegovim strankam, ki so KNPVP, prenese na tretjo osebo. Zato je treba zahtevati, da depozitar vodi evidenco v okviru računa finančnih instrumentov, ki ga je odprl na ime KNPVP, ali v imenu družbe za upravljanje, ki deluje v imenu KNPVP, iz katere je razvidno, da sredstva, ki jih hrani tretja oseba, pripadajo določenemu KNPVP.
- (5) Za okrepitev položaja depozitarjev glede na tretje osebe, na katere se prenese hramba sredstev, bi bilo treba to razmerje dokumentirati s pisno pogodbo o prenosu. Ta pogodba bi morala depozitarju omogočiti, da sprejme vse potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da so sredstva, ki se hranijo, ustrezno zaščiteni in da tretja oseba ves čas izpolnjuje pogodbo o prenosu ter zahteve iz Direktive 2009/65/ES in Delegirane uredbe (EU) 2016/438. Poleg tega bi se morala depozitar in tretja oseba uradno dogovoriti, ali lahko tretja oseba naloge hrambe prenese

⁽¹⁾ UL L 302, 17.11.2009, str. 32.

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/438 z dne 17. decembra 2015 o dopolnitvi Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z obveznostmi depozitarjev (UL L 78, 24.3.2016, str. 11).

naprej. V tem primeru bi morale za pogodbo med tretjo osebo, ki prenese naloge, in tretjo osebo, na katero se prenesejo naloge hrambe, veljati pravice in obveznosti, enakovredne tistim, ki so določene med depozitarjem in tretjo osebo, ki prenese naloge.

- (6) Da bi depozitarju lahko omogočili izpolnjevanje njegovih nalog, je treba okrepiti nadzor depozitarjev nad tretjimi osebami ne glede na to, ali se nahajajo znotraj ali zunaj Unije. Zahtevati bi bilo treba, da depozitarji preverijo, ali so finančni instrumenti KNPVP pravilno evidentirani v knjigah navedenih tretjih oseb. Evidence, ki jih vodijo tretje osebe, bi morale biti dovolj točne, da se lahko identificirajo narava, lokacija in lastništvo sredstev, ki se hranijo. Da se omogoči učinkovito izpolnjevanje dolžnosti depozitarjev, bi jim morale tretje osebe predložiti izjavo o vsaki spremembi, ki vpliva na sredstva, ki se hranijo za depozitarjeve stranke, ki so KNPVP.
- (7) Da bi izboljšali jasnost in pravno varnost Delegirane Uredbe (EU) 2016/438, je treba spremeniti določena notranja sklicevanja, ki so nepravilna. Delegirano uredbo (EU) 2016/438 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (8) Da se depozitarjem omogoči čas za prilagoditev novim zahtevam iz te uredbe, bi bilo treba datum začetka uporabe odložiti za 18 mesecev po objavi te uredbe v Uradnem listu Evropske unije.
- (9) Ukrepi, ki jih uvaja ta uredba, so v skladu z mnenjem Evropskega organa za vrednostne papirje in trge ⁽¹⁾.
- (10) Ukrepi, uvedeni s to uredbo, so v skladu z mnenjem strokovne skupine Evropskega odbora za vrednostne papirje.
- (11) Delegirano uredbo (EU) 2016/438 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Delegirana uredba (EU) 2016/438 se spremeni:

(1) člen 13 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) se usklajevanja med depozitarjevimi internimi računi in evidencami ter internimi računi in evidencami katere koli tretje osebe, na katero so se prenesele naloge hrambe v skladu s členom 22a Direktive 2009/65/ES, izvajajo tako pogosto, kot je potrebno.“;

(ii) doda se naslednji drugi pododstavek:

„V zvezi s točko (c) prvega pododstavka se pogostost usklajevanj določi na podlagi naslednjega:

(a) običajne trgovalne dejavnosti KNPVP;

(b) trgovanja, ki se izvaja zunaj običajne trgovalne dejavnosti;

(c) trgovanja, ki se izvaja v imenu druge stranke, katere sredstva tretja oseba drži na istem računu finančnih instrumentov kot sredstva KNPVP.“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Če je depozitar nalogo hrambe prenesel na tretjo osebo v skladu s členom 22a Direktive 2009/65/ES, zanj še naprej veljajo zahteve iz točk (a) do (e) odstavka 1. Poleg tega depozitar zagotovi, da tretja oseba izpolnjuje zahteve iz točk (b) do (g) odstavka 1.“

⁽¹⁾ Mnenje ESMA, 20.7.2017, 34 45 277.

(2) v členu 15 se vstavi naslednji odstavek 2a:

„2a. Pogodba, s katero depozitar imenuje tretjo osebo, da hrani sredstva depozitarjevih strank, ki so KNPVP, vsebuje vsaj naslednje določbe:

- (a) jamstvo, da ima depozitar pravico do obveščenosti, pregleda in dostopa do ustreznih evidenc ter računov finančnih instrumentov tretje osebe, ki hrani sredstva, da lahko depozitar izpolni obveznosti nadzora in primerne skrbnosti, ter mu zlasti omogoči, da:
  - (i) identificira vse subjekte v verigi hrambe;
  - (ii) preveri, da se količina identificiranih finančnih instrumentov, zabeleženih na računih finančnih instrumentov, odprtih v depozitarjevih knjigah v imenu KNPVP ali v imenu družbe za upravljanje, ki deluje v imenu KNPVP, ujema s količino identificiranih finančnih instrumentov, ki jih za ta KNPVP hrani tretja oseba, kot je zabeležena na računu finančnih instrumentov, odprtem v knjigah tretje osebe;
  - (iii) preveri, da se količina identificiranih finančnih instrumentov, ki so zabeleženi in se držijo na računu finančnih instrumentov, odprtem pri centralni depotni družbi ali njenem zastopniku na ime tretje osebe v imenu njenih strank, ujema s količino identificiranih finančnih instrumentov, zabeleženih na računu finančnih instrumentov, odprtih v knjigah depozitarja v imenu vsake njegove stranke, ki je KNPVP, ali v imenu družbe za upravljanje, ki deluje v imenu KNPVP;
- (b) podatke o enakovrednih pravicah in obveznostih, dogovorjenih med tretjo osebo in drugo tretjo osebo v primeru nadaljnjega prenosa nalog hrambe.“;

(3) v členu 16 se odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Če so se naloge hrambe v celoti ali deloma prenesle na tretjo osebo, depozitar zagotovi, da tretja oseba, na katero so prenesene naloge hrambe skladu s členom 22a Direktive 2009/65/ES, ravna v skladu z obveznostjo ločevanja iz točke (c) člena 22a(3) navedene direktive tako, da zagotovi in preveri, da tretja oseba:

- (a) pravilno evidentira vse identificirane finančne instrumente na računu finančnih instrumentov, ki je odprt v knjigah tretje osebe za hrambo finančnih instrumentov depozitarjevih strank, kar izključuje lastniške finančne instrumente depozitarja, tretje osebe in drugih strank tretje osebe, da depozitarju omogoči, da preveri ujemanje količine identificiranih finančnih instrumentov, zabeleženih na računih, odprtih v knjigah depozitarja v imenu vsake od njegovih strank, ki so KNPVP, ali v imenu družbe za upravljanje, ki deluje v imenu KNPVP;
- (b) vodi vse potrebne evidence in račune finančnih instrumentov, da lahko depozitar kadar koli in brez odlašanja loči med sredstvi depozitarjevih strank ter sredstvi tretjih oseb, sredstvi drugih strank tretje osebe in sredstvi, ki jih depozitar drži v svojem imenu;
- (c) vodi evidence in račune finančnih instrumentov tako, da zagotovi njihovo točnost in zlasti skladnost s sredstvi, ki se hranijo za depozitarjeve stranke, ki so KNPVP, in na podlagi katerih lahko depozitar kadar koli določi točno naravo, lokacijo in lastniški status teh sredstev;
- (d) redno in vedno, kadar pride do spremembe okoliščin, depozitarju predloži izjavo, v katerih navede podrobnosti o sredstvih depozitarjevih strank, ki so KNPVP;
- (e) izvaja usklajevanja med svojimi računi finančnih instrumentov in internimi evidencami ter računi in evidencami tretje osebe, na katero je prenesla naloge hrambe v skladu s točko (c) člena 22a(3) Direktive 2009/65/ES, tako pogosto, kot je potrebno.

Pogostost usklajevanj se določi v skladu s členom 13(1);

- (f) uvede ustrezno organizacijsko ureditev, da se v čim večji meri zmanjša tveganje izgube ali zmanjšanja finančnih instrumentov ali pravic v zvezi z navedenimi finančnimi instrumenti kot posledica zlorabe finančnih instrumentov, goljufije, slabega upravljanja, neustreznega vodenja evidenc ali malomarnosti;
- (g) ima denarna sredstva KNPVP na računu ali računih, odprtih pri centralni banki tretje države ali kreditni instituciji z dovoljenjem v tretji državi, pod pogojem, da pristojni organi matične države članice KNPVP bonitetne, nadzorne in regulativne zahteve, ki se uporabljajo za kreditne institucije v navedeni tretji državi, štejejo za vsaj ekvivalentne tistim, ki se uporabljajo v Uniji, v skladu s točko (c) člena 22(4) Direktive 2009/65/ES.“;

(4) člen 17 se spremeni:

(a) v odstavku 2 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„prejme pravne nasvete neodvisne fizične ali pravne osebe, ki potrjujejo, da veljavna zakonodaja o plačilni nesposobnosti priznava ločevanje sredstev depozitarjevih strank od lastnih sredstev tretje osebe, od sredstev drugih strank tretje osebe, od sredstev, ki jih tretja oseba drži v imenu depozitarja, in sredstev, ki se držijo za depozitarjeve stranke, ki so KNPVP, niso del premoženja tretje osebe v primeru plačilne nesposobnosti in niso na voljo za distribucijo med upnike tretje osebe, na katero so se prenesle naloge hrambe v skladu s členom 22a Direktive 2009/65/ES, ali za prodajo v njihovo korist.“;

(b) v odstavku 2 se točki (d) in (e) črtata;

(c) odstavek 3 se črta;

(5) v členu 22 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„Družba za upravljanje ali investicijska družba pristojnemu organu matične države članice KNPVP dokaže, da je zadovoljna z imenovanjem depozitarja in da je imenovanje v izključnem interesu KNPVP in vlagateljev KNPVP. Družba za upravljanje ali investicijska družba da pristojnim organom matične države članice KNPVP na razpolago pisna dokazila iz odstavka 2.“

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. aprila 2020.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 12. julija 2018

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2018/1620**z dne 13. julija 2018****o spremembi Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zahtevo glede likvidnostnega kritja za kreditne institucije****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 ⁽¹⁾ in zlasti člena 460 Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Delegirano uredbo Komisije (EU) 2015/61 ⁽²⁾ bi bilo treba spremeniti, da bi se izboljšala usklajenost z mednarodnimi standardi in olajšalo učinkovitejše upravljanje likvidnosti s strani kreditnih institucij.
- (2) Za ustrezno upoštevanje dejavnosti, ki jih izvajajo kreditne institucije, dejavne zunaj Unije, bi bilo treba opustiti vse zahteve za najmanjšo velikost izdaje, ki se nanašajo na likvidna sredstva, ki jih ima podrejeno podjetje v tretji državi, tako da se lahko takšna sredstva priznajo za namene konsolidacije. V nasprotnem primeru bi lahko nadrejeni instituciji primanjkovalo likvidnih sredstev na konsolidirani ravni, ker bi bila zahteva glede likvidnosti, ki izhaja iz podrejene družbe v tretji državi, vključena v konsolidirano zahtevo glede likvidnosti, sredstva, ki jih ima ta podrejena družba za izpolnjevanje zahteve glede likvidnosti v tretji državi, pa bi bila izključena iz konsolidirane zahteve glede likvidnosti. Vendar bi bilo treba sredstva podrejene družbe v tretji državi priznati samo do ravni neto likvidnostnih odlivov v stresnih razmerah, nastalih v isti valuti, v kateri so sredstva denominirana, ki izhajajo iz te podrejene družbe. Poleg tega bi bilo treba sredstva, enako kot velja za sredstva katere koli druge tretje države, priznati samo, če se štejejo za likvidna sredstva v skladu z nacionalno zakonodajo zadevne tretje države.
- (3) Znano je, da lahko centralne banke zagotovijo likvidnost v svoji valuti in da je bonitetna ocena centralnih bank manj pomembna za namene likvidnosti kot za namene solventnosti. Zato in da bi se pravila iz Delegirane uredbe (EU) 2015/61 tesneje uskladila z mednarodnim standardom ter bi se zagotovili enaki konkurenčni pogoji za mednarodno dejavne kreditne institucije, bi morale biti rezerve, ki jih ima podrejena družba ali podružnica kreditne institucije Unije v centralni banki tretje države, ki ji imenovana zunanja bonitetna agencija ni dodelila bonitetne ocene stopnje kreditne kvalitete 1, upravičene do obravnave kot likvidna sredstva stopnje 1, če so izpolnjeni določeni pogoji. Natančneje, te rezerve bi morale biti primerna za takšno obravnavo, če jih sme kreditna institucija v stresnih obdobjih kadar koli dvigniti, poleg tega pa so pogoji za njihov dvig določeni v sporazumu med nadzornim organom tretje države in centralno banko, v kateri so rezerve, ali v veljavnih predpisih tretje države. Vendar bi se morale navedene rezerve priznati kot sredstva stopnje 1 samo za kritje neto likvidnostnih odlivov v stresnih razmerah, ki so nastali v isti valuti, v kateri so denominirane rezerve.
- (4) Primerno je upoštevati Uredbo (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾. Navedena uredba vsebuje merila za določitev, ali je listinjenje mogoče opredeliti kot preprosto, pregledno in standardizirano listinjenje (v nadaljnjem besedilu: listinjenje STS). Glede na to, da ta merila zagotavljajo, da so listinjenja STS visoke kakovosti, bi se morala uporabiti tudi za določanje, katera listinjenja se štejejo za visokokakovostna likvidna

⁽¹⁾ UL L 176, 27.6.2013, str. 1.

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/61 z dne 10. oktobra 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zahtevo glede likvidnostnega kritja za kreditne institucije (UL L 11, 17.1.2015, str. 1).

⁽³⁾ Uredba (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o določitvi splošnega okvira za listinjenje in o vzpostavitvi posebnega okvira za enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje ter o spremembah direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES in 2011/61/EU ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 648/2012 (UL L 347, 28.12.2017, str. 35).

sredstva za izračun zahteve glede likvidnostnega kritja. Listinjenja bi zato morala biti primerna za sredstva stopnje 2B za namene Delegirane uredbe (EU) 2015/61, če poleg meril, že določenih v Delegirani uredbi (EU) 2015/61, ki so specifična za njihove likvidnostne značilnosti, izpolnjujejo vse zahteve iz Uredbe (EU) 2017/2402.

- (5) Izvajanje Delegirane uredbe (EU) 2015/61 ne bi smelo ovirati učinkovitega prenosa denarne politike v gospodarstvo. Lahko se pričakuje, da se bodo v okoliščinah hudih stresnih razmer posli z ECB ali centralno banko države članice obnovili. Zato bi bilo treba pristojnim organom omogočiti, da opustijo mehanizem poravnave za izračun likvidnostnega blažilnika pri zavarovanih poslih z ECB ali centralno banko države članice, če posli na vsaj eni strani posla vključujejo visokokakovostna likvidna sredstva in zapadejo v naslednjih 30 koledarskih dneh. Vendar bi se morali pristojni organi pred odobritvijo opustitve posvetovati s centralno banko, ki je nasprotna stranka v poslu, in tudi z ECB, če je zadevna centralna banka centralna banka Eurosistema. Poleg tega bi morala biti opustitev pogojena z ustreznimi varovali, da se preprečijo morebitne možnosti za regulativno arbitražo ali negativne spodbude za kreditne institucije. Nazadnje, da bi se predpisi Unije bolj uskladili z mednarodnim standardom, ki ga je določil Baselski odbor za bančni nadzor, bi bilo treba poleg tega zavarovanje s premoženjem, prejeta v poslih z izvedenimi finančnimi instrumenti, izključiti iz mehanizma poravnave.
- (6) Poleg tega bi morala biti obravnava stopenj odlivov in prilivov za repo posle, povratne repo posle in zamenjave zavarovanja v celoti usklajena s pristopom v mednarodnem standardu za količnik likvidnostnega kritja, ki ga je določil Baselski odbor za bančni nadzor. Natančneje, izračun denarnih odlivov bi moral biti neposredno povezan s stopnjo podaljšanja posla (usklajeno z odbitki pri danem zavarovanju s premoženjem, uporabljenimi za denarno obveznost, kot v standardu Baselskega odbora za bančni nadzor) in ne z likvidnostno vrednostjo povezanega zavarovanja s premoženjem.
- (7) Zaradi različnih razlag, ki so se pojavile, je pomembno pojasniti različne določbe Delegirane uredbe (EU) 2015/61, zlasti glede izpolnjevanja zahteve glede likvidnostnega kritja; primernosti sredstev iz blažilnika, vključenih v skupino, na voljo za pridobitev financiranja v okviru neodobrenih kreditnih linij, ki jo upravlja centralna banka, enot kolektivnih naložbenih podjetij in vlog ter drugega financiranja v združenih mrežah in institucionalnih shemah za zaščito vlog; izračuna dodatnih likvidnostnih odlivov za druge produkte in storitve; odobritve prednostne obravnave za okvirne kredite in okvirne likvidnostne kredite znotraj skupine; obravnave kratke pozicije in priznanja denarnih zneskov iz naslova vrednostnih papirjev, ki zapadejo v naslednjih 30 koledarskih dneh.
- (8) Delegirano uredbo (EU) 2015/61 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/61 se spremeni:

- (1) v členu 2(3) se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) sredstva tretje države, ki jih poseduje podrejena družba v tretji državi, se lahko priznajo za likvidna sredstva za namene konsolidacije, če se štejejo za likvidna sredstva v skladu z nacionalno zakonodajo zadevne tretje države, ki določa zahtevo glede likvidnostnega kritja, in izpolnjujejo enega od naslednjih pogojev:

- (i) sredstva izpolnjujejo vse zahteve iz naslova II te uredbe;
- (ii) sredstva ne izpolnjujejo posebne zahteve iz naslova II te uredbe glede velikosti izdaje, vendar izpolnjujejo vse druge zahteve iz naslova II te uredbe.

Sredstva, ki so priznana po točki (ii), se lahko priznajo samo do zneska neto likvidnostnih odlivov v stresnih razmerah, ki nastanejo v tisti valuti, v kateri so denominirani in ki izhajajo iz iste podrejene družbe;“;

- (2) člen 3 se spremeni:

- (a) točki (8) in (9) se črtata;

- (b) točka (11) se nadomesti z naslednjim:

„11. ‚stresne razmere‘ pomeni nenadno ali veliko poslabšanje kapitalske ustreznosti ali likvidnostnega položaja kreditne institucije zaradi sprememb razmer na trgu ali idiosinkratičnih dejavnikov, ki povzročijo veliko tveganje, da institucija ne bo mogla izpolniti svojih obveznosti, ko zapadejo v naslednjih 30 koledarskih dneh;“;

(3) člen 4 se spremeni:

(a) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Kreditne institucije za vse postavke izračunajo in spremljajo količnik likvidnostnega kritja v valuti poročanja ne glede na valuto, v kateri so dejansko denominirane.

Poleg tega kreditne institucije za nekatere postavke ločeno izračunajo in spremljajo svoj količnik likvidnostnega kritja, kot sledi:

(a) za postavke, ki se ločeno poročajo v valuti, ki ni valuta poročanja v skladu s členom 415(2) Uredbe (EU) št. 575/2013, kreditne institucije ločeno izračunajo in spremljajo svoj količnik likvidnostnega kritja v tej drugi valuti;

(b) za postavke, denominirane v valuti poročanja, kadar je skupni znesek obveznosti, denominiranih v valutah, ki niso valuta poročanja, enak ali presega 5 % skupnih obveznosti kreditne institucije, brez regulativnega kapitala in zunajbilančnih postavk, kreditne institucije ločeno izračunajo in spremljajo svoj količnik likvidnostnega kritja v valuti poročanja.

Kreditne institucije poročajo svojemu pristojnemu organu o količniku likvidnostnega kritja v skladu z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 680/2014.“;

(b) doda se naslednji odstavek 6:

„6. Kreditne institucije likvidnih sredstev, prilivov in odlivov ne štejejo dvojno.“;

(4) člen 7 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Sredstva so premoženje, pravice, upravičenja ali deleži, ki jih ima kreditna institucija ali so vključeni v skupino iz točke (a), ki niso obremenjeni. Za te namene se za sredstvo šteje, da ni obremenjeno, če zanj ne veljajo nobene pravne, pogodbene, regulativne ali druge omejitve, ki bi kreditni instituciji preprečevale unovčitev, prodajo, prenos, dodelitev ali na splošno odtujitev sredstva z dokončno prodajo ali z repo poslom v naslednjih 30 koledarskih dneh. Za neobremenjena sredstva se štejejo naslednja sredstva:

(a) sredstva, vključena v skupino, ki so na voljo za takojšno uporabo kot zavarovanje s premoženjem za pridobitev dodatnega financiranja na podlagi odobrenih kreditnih linij, ki jih ima na voljo kreditna institucija, ki pa še niso financirane, ali, če skupino upravlja centralna banka, na podlagi neodobrenih kreditnih linij, ki jih ima na voljo kreditna institucija, ki še niso financirane. Ta točka vključuje sredstva, ki jih ima kreditna institucija pri kreditni instituciji v združni mreži ali institucionalni shemi za zaščito vlog. Kreditne institucije predpostavljajo, da so sredstva v skupini obremenjena, da se poveča likvidnost na podlagi razvrstitve likvidnosti iz poglavja 2, pri čemer začnejo s sredstvi, ki niso primerna za likvidnostni blažilnik;

(b) sredstva, ki jih je kreditna institucija prejela kot zavarovanje s premoženjem za namene zmanjševanja kreditnega tveganja pri repo poslih ali financiranja z vrednostnimi papirji, ter ki jih kreditna institucija lahko odtuji.“

(b) odstavek 4 se spremeni:

(i) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) druga kreditna institucija, razen če je izpolnjen en ali več od naslednjih pogojev:

(i) izdajatelj je subjekt javnega sektorja iz točke (c) člena 10(1) ali točke (a) ali (b) člena 11(1);

(ii) sredstvo je krita obveznica iz točke (f) člena 10(1) ali točke (c) ali (d) člena 11(1) ali točke (e) člena 12(1);

(iii) sredstvo spada v kategorijo, ki je opisana v točki (e) člena 10(1);“;

(ii) točka (g) se nadomesti z naslednjim:

„(g) kateri koli drug subjekt, ki kot svojo glavno poslovno dejavnost opravlja eno ali več dejavnosti, navedenih v Prilogi I k Direktivi 2013/36/EU. Za namene tega člena se za SSPE šteje, da ne spadajo med subjekte iz te točke.“

(c) v odstavku 7 se vstavi naslednja točka (aa):

„(aa) izpostavljenosti do enot centralne ravni države iz točke (d) člena 10(1);“;

(5) člen 8 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se v točki (a) drugega pododstavka točka (ii) nadomesti z naslednjim:

„(ii) izpostavljenosti do centralnih bank iz točk (b) in (d) člena 10(1);“;

(b) v odstavku 3 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) vzpostavijo se notranji sistemi in kontrole, s katerimi se službi za upravljanje z likvidnostjo podeli dejanski operativni nadzor, da lahko unovči imetja likvidnih sredstev kadar koli v stresnem obdobju, ki traja 30 koledarskih dni, in za dostop do rezervnih finančnih sredstev, ne da bi to bilo neposredno v nasprotju s kakršnimi koli poslovnimi strategijami ali strategijami za upravljanje tveganja. Zlasti se v likvidnostni blažilnik ne vključijo sredstva, katerih unovčitev bi v stresnem obdobju, ki traja 30 koledarskih dni, brez njihove nadomestitve privedla do ukinitve varovanja pred tveganjem, kar bi ustvarilo odprto pozicijo tveganja, ki bi preseгла notranje omejitve kreditne institucije;“;

(6) člen 10 se spremeni:

(a) v točki (b) odstavka 1 se točka (iii) nadomesti z naslednjim:

„(iii) rezerve, ki jih ima kreditna institucija v centralni banki iz točke (i) ali (ii), če je kreditni instituciji dovoljeno dvigniti take rezerve kadar koli v stresnih obdobjih in če so bili pogoji za tak dvig določeni v sporazumu med pristojnim organom kreditne institucije in centralno banko, v kateri so rezerve, ali v veljavnih predpisih zadevne tretje države.

Za namene te točke velja naslednje:

- če rezerve poseduje podrejena kreditna institucija, se pogoji za dvig določijo v sporazumu med pristojnim organom države članice ali tretje države podrejene kreditne institucije in centralno banko, v kateri so rezerve, ali v veljavnih predpisih zadevne tretje države, kot je ustrezno,
- če rezerve poseduje podružnica, se pogoji za dvig določijo v sporazumu med pristojnim organom države članice ali tretje države, v kateri je podružnica, in centralno banko, v kateri so rezerve, ali v veljavnih predpisih zadevne tretje države, kot je ustrezno;“;

(b) točka (d) odstavka 1 se nadomesti z naslednjim:

„(d) naslednja sredstva:

- (i) sredstva, ki predstavljajo terjatve do enot centralne ravni države ali do centralnih bank tretjih držav, ali sredstva, za katera te jamčijo, ki jim imenovana ECAI ni dodelila bonitetne ocene vsaj kreditne kakovosti 1 v skladu s členom 114(2) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (ii) rezerve, ki jih ima kreditna institucija v centralni banki iz točke (i), če sme kreditna institucija dvigniti take rezerve kadar koli v stresnih obdobjih in če so bili pogoji za tak dvig določeni bodisi v sporazumu med pristojnimi organi zadevne tretje države in centralno banko, v kateri so rezerve, bodisi v veljavnih predpisih zadevne tretje države.

Za namene točke (ii) velja naslednje:

- če poseduje rezerve podrejena kreditna institucija, se pogoji za dvig določijo bodisi v sporazumu med pristojnim organom države članice ali tretje države podrejene kreditne institucije in centralno banko, v kateri so rezerve, bodisi v veljavnih predpisih zadevne tretje države,
- če rezerve poseduje podružnica, se pogoji za dvig določijo bodisi v sporazumu med pristojnim organom tretje države, v kateri je podružnica, in centralno banko, v kateri so rezerve, bodisi v veljavnih predpisih zadevne tretje države.

Skupni znesek sredstev iz točk (i) in (ii) prvega pododstavka, denominiranih v dani valuti, ki jih lahko kreditna institucija prizna kot sredstva stopnje 1, ne presega zneska neto likvidnostnih odlivov v stresnih razmerah kreditne institucije, ki nastanejo v tej isti valuti.

Poleg tega lahko kreditna institucija, kadar so sredstva, ki so v celoti ali deloma zajeta s točkama (i) in (ii) prvega pododstavka, denominirana v valuti, ki ni domača valuta zadevne tretje države, ta sredstva prizna za sredstva stopnje 1 samo do zneska, enakega neto likvidnostnim odlivom kreditne institucije v stresnih razmerah, ki nastanejo v navedeni tuji valuti, ki ustreza poslom kreditne institucije v jurisdikciji, v kateri se prevzema likvidnostno tveganje;

(c) v točki (f) odstavka 1 se točka (ii) nadomesti z naslednjim:

„izpostavljenosti do institucij v kritnem premoženju izpolnjujejo pogoje iz člena 129(1)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013 ali, če pristojni organ odobri delno opustitev iz zadnjega pododstavka člena 129(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, pogoje iz navedenega pododstavka;“;

(d) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Za tržno vrednost izjemno visokokakovostnih kritih obveznic iz točke (f) odstavka 1 velja vsaj 7-odstotni odbitek. Za vrednost preostalih sredstev stopnje 1 ni potreben odbitek, razen kot je določeno v zvezi z delnicami in enotami v KNP v točkah (b) in (c) člena 15(2).“;

(7) člen 11 se spremeni:

(a) v točki (c) odstavka 1 se točka (ii) nadomesti z naslednjim:

„(ii) izpostavljenosti do institucij v kritnem premoženju izpolnjujejo pogoje iz člena 129(1)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013 ali, če pristojni organ odobri delno opustitev iz zadnjega pododstavka člena 129(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, pogoje iz navedenega pododstavka;“;

(b) v točki (d) odstavka 1 se točka (iv) nadomesti z naslednjim:

„(iv) izpostavljenosti do institucij v kritnem premoženju izpolnjujejo pogoje iz člena 129(1)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013 ali, če pristojni organ odobri delno opustitev iz zadnjega pododstavka člena 129(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, pogoje iz navedenega pododstavka;“;

(8) člen 13 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Izpostavljenosti v obliki vrednostnih papirjev s premoženjskim kritjem iz člena 12(1)(a) se štejejo za listinjenja stopnje 2B, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) za listinjenje se lahko uporablja in tudi se uporablja oznaka ‚STS‘ ali ‚enostavno, pregledno in standardizirano‘ ali oznaka, ki se neposredno ali posredno sklicuje na te izraze, v skladu z Uredbo (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta (*);

(b) izpolnjena so merila iz odstavka 2 in odstavkov 10 do 13 tega člena.

(*) Uredba (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o določitvi splošnega okvira za listinjenje in o vzpostavitvi posebnega okvira za enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje ter o spremembah direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES in 2011/61/EU ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 648/2012 (UL L 347, 28.12.2017, str. 35).“;

(b) odstavek 2 se spremeni:

(i) točki (a) in (b) se nadomestita z naslednjim:

(a) „imenovana ECAI je poziciji v skladu s členom 264 Uredbe (EU) št. 575/2013 dodelila bonitetno oceno vsaj kreditne kakovosti 1 ali enakovredno stopnjo kreditne kakovosti v primeru kratkoročne bonitetne ocene;“;

(b) „pozicija je v najbolj nadrejeni tranši ali tranšah listinjenja in ima vseskozi med trajanjem posla največjo prednost pri poplačilu. Za te namene se tranša šteje za najbolj nadrejeno, če po obvestilu o izvršbi in, če je ustrezno, zahtevi po takojšnjem plačilu tranša ni podrejena drugim tranšam istega posla ali sheme listinjenja glede prejemanja plačil iz glavnice in obresti, ne da bi se upoštevali zapadli zneski, nastali na osnovi pogodb o obrestnih ali valutnih izvedenih finančnih instrumentih, provizij ali podobnih drugih plačil v skladu s členom 242(6) Uredbe (EU) št. 575/2013;“;

(ii) točke (c) do (f) in točke (h) do (k) se črtajo;

(iii) točka (g) se spremeni:

(a) uvodno besedilo se nadomesti z naslednjim:

„pozicija v listinjenju je krita s skupino osnovnih izpostavljenosti in te osnovne izpostavljenosti ali vse spadajo samo v eno od naslednjih podkategorij ali pa so sestavljene iz kombinacije stanovanjskih kreditov iz točke (i) in stanovanjskih kreditov iz točke (ii):“;

(b) točka (iv) se nadomesti z naslednjim:

„(iv) avtomobilski krediti in zakupi za kreditojemalce ali zakupnike, ki imajo sedež v državi članici oziroma so rezidenti države članice. Za te namene avtomobilski krediti ali zakupi vključujejo kredite ali zakupe za financiranje motornih vozil ali priklopnih vozil, kot so opredeljena v točkah (11) in (12) člena 3 Direktive 2007/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta (*), kmetijskih ali gozdarskih traktorjev iz Uredbe (EU) št. 167/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (**), dvokolesnih motornih koles ali trikolesnikov na motorni pogon iz Uredbe (EU) št. 168/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (***) ali goseničnih vozil iz točke (c) člena 2(2) Direktive 2007/46/ES. Taki krediti ali zakupi lahko vključujejo pomožno zavarovanje in storitve ali dodatne dele vozil ter v primeru zakupov preostalo vrednost zakupljenih vozil. Vsi krediti in zakupi v skupini so zavarovani s pravico do poplačila ali zavarovanjem z največjo prednostjo pri poplačilu za vozilo ali ustreznim jamstvom v korist SSPE, kot je določba o pridržku lastniške pravice;

(*) Direktiva 2007/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o vzpostavitvi okvira za odobritev motornih in priklopnih vozil ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila (Okvirna direktiva) (UL L 263, 9.10.2007, str. 1).

(**) Uredba (EU) št. 167/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. februarja 2013 o odobritvi in tržnem nadzoru kmetijskih in gozdarskih vozil (UL L 60, 2.3.2013, str. 1).

(***) Uredba (EU) št. 168/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2013 o odobritvi in tržnem nadzoru dvo- ali trikolesnih vozil in štirikolesnikov (UL L 60, 2.3.2013, str. 52).“;

(c) odstavki 3 do 9 se črtajo;

(9) člen 15 se spremeni:

(a) v odstavku 3 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) če kreditna institucija ni seznanjena z izpostavljenostmi, na katerih temelji KNP, za namene določanja ravni likvidnosti osnovnih sredstev in za namene določitve ustreznega odbitka za ta sredstva predpostavlja, da KNP vplaga v likvidna sredstva do največjega dovoljenega zneska v okviru svoje naložbene politike v istem vrstnem redu, kot so ta sredstva razvrščena za namene odstavka 2, pri čemer začne pri sredstvih iz točke (h) odstavka 2, nato pa nadaljuje v naraščajočem vrstnem redu, dokler ne doseže največjega skupnega naložbenega limita“;

(b) v odstavku 4 se doda naslednji pododstavek:

„Točnost izračunov, ki jih opravi depotna družba ali družba za upravljanje KNP pri določanju tržne vrednosti in odbitkov za delnice ali enote v KNP, vsaj enkrat na leto potrdi zunanji revizor.“;

(10) člen 16 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 16

Vloge ter drugo financiranje v združenih mrežah in institucionalnih shemah za zaščito vlog

1. Če kreditna institucija spada v institucionalno shemo za zaščito vlog vrste, omenjene v členu 113(7) Uredbe (EU) št. 575/2013, mrežo, ki bi bila upravičena do opustitve uporabe iz člena 10 navedene uredbe, ali združno mrežo v državi članici, se lahko vpogledne vloge, ki jih ima kreditna institucija pri centralni instituciji, obravnavajo kot likvidna sredstva, razen če centralna institucija, ki prejme vloge, te obravnava kot vloge za operativne namene. Če se vloge obravnavajo kot likvidna sredstva, se obravnavajo v skladu z eno od naslednjih določb:

(a) če mora v skladu z nacionalno zakonodajo ali pravno zavezujočimi dokumenti, ki urejajo shemo ali mrežo, centralna institucija imeti ali vlagati vloge v likvidna sredstva določene ravni ali kategorije, se vloge obravnavajo kot likvidna sredstva iste stopnje ali kategorije v skladu s to uredbo;

(b) če kreditni instituciji ni treba imeti ali vlagati vlog v likvidna sredstva določene stopnje ali kategorije, se vloge obravnavajo kot sredstva stopnje 2B v skladu s to uredbo, za njihov neporavnani znesek pa se uporablja najmanjši odbitek v višini 25 %.

2. Če ima v skladu z zakonodajo države članice ali pravno zavezujočimi dokumenti, ki urejajo eno od mrež ali shem, opisanih v odstavku 1, kreditna institucija dostop do nečrpanega likvidnostnega financiranja centralne institucije ali druge institucije v isti mreži ali shemi v roku 30 koledarskih dni, se tako financiranje obravnava kot sredstvo stopnje 2B, v obsegu, v katerem ni zavarovano z likvidnimi sredstvi in v katerem se ne obravnava v skladu z določbami člena 34. Za nečrpani odobreni glavni znesek likvidnostnega financiranja se uporablja najmanjši odbitek v višini 25 %.“;

(11) člen 17 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Zahteve iz odstavka 1 se uporabljajo po prilagoditvi za učinek, ki ga imajo na likvidna sredstva posli zavarovanega financiranja, zavarovani kreditni posli ali posli zamenjave zavarovanja z uporabo likvidnih sredstev na vsaj eni strani posla, če ti posli zapadejo v 30 koledarskih dneh, potem ko se odštejejo vsi veljavni odbitki, in če kreditna institucija izpolnjuje operativne zahteve iz člena 8.“;

(b) doda se naslednji odstavek 4:

„4. Pristojni organ lahko v posameznih primerih opusti uporabo odstavkov 2 in 3, deloma ali v celoti, v zvezi z enim ali več zavarovanimi posli financiranja, zavarovanimi kreditnimi posli ali posli zamenjave zavarovanja, pri katerih se uporabljajo likvidna sredstva na vsaj eni strani posla in ki zapadejo v 30 koledarskih dneh, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) nasprotna stranka v poslu ali poslih je ECB ali centralna banka države članice;

(b) obstajajo izjemne okoliščine, ki pomenijo sistemsko tveganje za bančni sektor ene ali več držav članic;

(c) pristojni organ se pred odobritvijo opustitve posvetuje s centralno banko, ki je nasprotna stranka v poslu ali poslih, in tudi z ECB, če je zadevna centralna banka centralna banka Eurosistema.“;

(c) doda se naslednji odstavek 5:

„5. EBA do 19. novembra 2020 Komisiji poroča o tehnični primernosti mehanizma poravnave iz odstavkov 2 do 4 in o tem, ali bo verjetno imel škodljive učinke na poslovanje in profil tveganja kreditnih institucij s sedežem v Uniji, na stabilnost in pravilno delovanje finančnih trgov, na gospodarstvo ali na prenos denarne politike v gospodarstvo. V tem poročilu se oceni možnost spremembe mehanizma za poravnavo iz odstavkov 2 do 4 in, če EBA ugotovi, da sedanji mehanizem poravnave ni tehnično ustrezen ali ima škodljive učinke, bi se morale v njem priporočiti alternativne rešitve in oceniti njihov učinek.“

Komisija pri pripravi morebitnih nadaljnjih delegiranih aktov na podlagi pooblastila iz člena 460 Uredbe (EU) št. 575/2013 upošteva poročilo EBA iz prejšnjega pododstavka.“;

(12) člen 21 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 21

Pobot poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti

1. Kreditne institucije izračunajo likvidnostne odlive in prilive, ki se pričakujejo v obdobju, ki traja 30 koledarskih dni, za pogodbe iz Priloge II k Uredbi (EU) št. 575/2013 in kreditne izvedene finančne instrumente na neto osnovi po posameznih nasprotnih strankah, če obstajajo dvostranske pogodbe o pobotu, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 295 navedene uredbe.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 kreditne institucije denarne odlive in prilive, ki izhajajo iz poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti v tuji valuti in vključujejo popolno izmenjavo zneskov glavnice, ki se izvede hkrati (ali isti dan), izračunajo na neto osnovi, tudi če navedeni posli niso zajeti v dvostranski pogodbi o pobotu.

3. Za namene tega člena se šteje, da neto osnova ne vključuje zavarovanja s premoženjem, ki se da ali prejme v naslednjih 30 koledarskih dneh. Vendar pa se v primeru zavarovanja s premoženjem, ki naj bi se prejelo v naslednjih 30 koledarskih dneh, šteje, da neto osnova ne vključuje zadevnega zavarovanja le, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(a) zavarovanje se bo po prejetju štelo za likvidno sredstvo iz naslova II te uredbe;

(b) kreditna institucija bo pravno upravičena in operativno sposobna ponovno uporabiti zavarovanje s premoženjem, ko ga bo prejela.“;

(13) člen 22 se spremeni:

(a) v odstavku 2 se točki (a) in (b) nadomestita z naslednjim:

„(a) trenutni neporavnani znesek za stabilne vloge na drobno in druge vloge na drobno, določen v skladu s členoma 24 in 25;

(b) trenutne neporavnane zneske drugih obveznosti, ki zapadejo, za katere lahko izdajatelj ali ponudnik financiranja zahteva izplačilo ali ki vsebujejo pričakovanje ponudnika, da bo kreditna institucija obveznost plačala v naslednjih 30 koledarskih dneh, kot je določeno v skladu s členi 27, 28 in 31a.“;

(b) doda se naslednji odstavek 3:

„3. Pri izračunu likvidnostnih odlivov v skladu z odstavkom 1 se upošteva morebiten pobot soodvisnih prilivov, odobren v skladu s členom 26.“;

(14) v členu 23 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Kreditne institucije redno ocenjujejo verjetnost in potencialen obseg likvidnostnih odlivov v 30 koledarskih dneh za produkte ali storitve, ki niso omenjeni v členih 27 do 31a in ki jih te kreditne institucije ponujajo ali financirajo ali v zvezi s katerimi bi morebitni kupci menili, da so povezani s temi kreditnimi institucijami. Ti produkti ali storitve med drugim vključujejo:

(a) druge zunajbilančne obveznosti in pogojne obveznosti financiranja, vključno z neodobrenimi kreditnimi aranžmaji;

(b) nečrpane kredite in kratkoročne kredite velikim institucionalnim nasprotnim strankam;

(c) hipotekarne kredite, ki so bili dogovorjeni, a še niso bili črpani;

(d) kreditne kartice;

(e) prekoračitve;

(f) načrtovane odlive, povezane z obnovitvijo obstoječih kreditov na drobno ali kreditov velikim institucionalnim strankam ali podaljšanjem novih kreditov na drobno ali kreditov velikim institucionalnim strankam;

(g) obveznosti iz naslova izvedenih finančnih instrumentov, razen pogodb iz Priloge II k Uredbi (EU) št. 575/2013 in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov;

(h) zunajbilančne produkte, povezane s trgovinskim financiranjem.“;

(15) v členu 25(2) se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) vloga je vložena pri kreditni instituciji z zgolj spletnim poslovanjem;“;

(16) na koncu člena 26 se doda naslednji odstavek:

„Pristojni organi obvestijo EBA, katere institucije imajo koristi od pobota odlivov s soodvisnimi prilivi iz tega člena. EBA lahko zahteva podporno dokumentacijo.“;

(17) člen 28 se spremeni:

(a) odstavka 3 in 4 se nadomestita z naslednjim:

„3. Kreditne institucije pomnožijo obveznosti, ki zapadejo v 30 koledarskih dneh in izhajajo iz zavarovanih kreditnih poslov ali poslov z instrumenti kapitalskega trga, kot so opredeljeni v točki (2) oziroma (3) člena 192 Uredbe (EU) št. 575/2013, z:

- (a) 0 %, če so zavarovane s sredstvi, ki bi se, če ne bi bila uporabljena kot zavarovanje s premoženjem za te posle, v skladu s členoma 7 in 10 te uredbe štela za likvidna sredstva katere koli kategorije sredstev stopnje 1 iz člena 10, pri čemer so izvzete izjemno visokokakovostne krite obveznice iz točke (f) člena 10(1);
- (b) 7 %, če so zavarovane s sredstvi, ki bi se, če ne bi bila uporabljena kot zavarovanje s premoženjem za te posle, v skladu s členoma 7 in 10 te uredbe štela za likvidna sredstva kategorije iz točke (f) člena 10(1);
- (c) 15 %, če so zavarovane s sredstvi, ki bi se, če ne bi bila uporabljena kot zavarovanje s premoženjem za te posle, v skladu s členoma 7 in 11 te uredbe štela za likvidna sredstva katere koli kategorije sredstev stopnje 2A iz člena 11;
- (d) 25 %, če so zavarovane s sredstvi, ki bi se, če ne bi bila uporabljena kot zavarovanje s premoženjem za te posle, v skladu s členoma 7 in 13 te uredbe štela za likvidna sredstva katere koli kategorije sredstev stopnje 2B iz točke (i), (ii) ali (iv) točke (g) člena 13(2);
- (e) 30 %, če so zavarovane s sredstvi, ki bi se, če ne bi bila uporabljena kot zavarovanje s premoženjem za te posle, v skladu s členoma 7 in 12 te uredbe štela za likvidna sredstva kategorije sredstev stopnje 2B iz točke (e) člena 12(1);
- (f) 35 %, če so zavarovane s sredstvi, ki bi se, če ne bi bila uporabljena kot zavarovanje s premoženjem za te posle, v skladu s členoma 7 in 13 te uredbe štela za likvidna sredstva katere koli kategorije sredstev stopnje 2B iz točke (iii) ali (v) točke (g) člena 13(2);
- (g) 50 %, če so zavarovane s sredstvi, ki bi se, če ne bi bila uporabljena kot zavarovanje s premoženjem za te posle, v skladu s členoma 7 in 12 te uredbe štela za likvidna sredstva katere koli kategorije sredstev stopnje 2B iz točke (b), (c) ali (f) člena 12(1);
- (h) odstotek najmanjšega odbitka, določenega v skladu z odstavkoma (2) in (3) člena 15 te uredbe, če so zavarovane z delnicami ali enotami v KNP, ki bi se, če ne bi bile uporabljene kot zavarovanje s premoženjem za te posle, v skladu s členoma 7 in 15 te uredbe šteje za likvidna sredstva iste stopnje kot likvidna sredstva, namenjena kritju;
- (i) 100 %, če so zavarovane s sredstvi, ki ne spadajo pod nobeno od točk od (a) do (h) tega pododstavka.

Z odstopanjem od prvega pododstavka je stopnja odliva 0 %, če je nasprotna stranka v zavarovanem kreditnem poslu ali poslu z instrumenti kapitalskega trga domača centralna banka kreditne institucije. Vendar se v primerih, ko se posel izvede prek podružnice pri centralni banki države članice ali tretje države, v kateri je podružnica, stopnja odliva v višini 0 % uporablja le, če ima podružnica enak dostop do likvidnosti centralne banke, tudi v stresnih obdobjih, kot ga imajo kreditne institucije, registrirane v zadevni državi članici ali tretji državi.

Z odstopanjem od prvega pododstavka je za zavarovane kreditne posle ali posle z instrumenti kapitalskega trga, ki bi zahtevali stopnjo odliva iz prvega pododstavka, višjo od 25 %, stopnja odliva 25 %, če je nasprotna stranka v poslu primerna nasprotna stranka.

4. Zamenjave zavarovanja in drugi podobni posli, ki zapadejo v naslednjih 30 koledarskih dneh, povzročijo odliv, če se za izposojeno sredstvo uporablja nižji odbitek v skladu s poglavjem 2 kot za posojeno sredstvo. Odliv se izračuna tako, da se tržna vrednost izposojenega sredstva pomnoži z razliko med stopnjo odliva, ki se uporablja za posojeno sredstvo, in stopnjo odliva, ki se uporablja za izposojeno sredstvo, ki se določi v skladu s stopnjami iz odstavka 3. Za namene tega izračuna se za sredstva, ki se ne štejejo za likvidna sredstva, uporablja odbitek v višini 100 %.

Z odstopanjem od prvega pododstavka je stopnja odliva 0 %, če je nasprotna stranka v zamenjavi zavarovanja ali drugem podobnem poslu domača centralna banka kreditne institucije. Vendar se v primerih, ko se posel izvede prek podružnice pri centralni banki države članice ali tretje države, v kateri je podružnica, stopnja odliva v višini 0 % uporablja le, če ima podružnica enak dostop do likvidnosti centralne banke, tudi v stresnih obdobjih, kot ga imajo kreditne institucije, registrirane v zadevni državi članici ali tretji državi.

Z odstopanjem od prvega pododstavka se za zamenjave zavarovanja ali druge podobne posle, za katere bi bila v skladu s tem prvim pododstavkom potrebna stopnja odliva, višja od 25 %, za tržno vrednost izposojenega sredstva uporabi stopnja odliva 25 %, če je nasprotna stranka primerna nasprotna stranka.“;

(b) dodajo se naslednji odstavki 7, 8 in 9:

„7. Sredstva, izposojena na nezavarovani podlagi z zapadlostjo v naslednjih 30 koledarskih dneh, se v celoti iztečejo, kar povzroči 100-odstotni odliv likvidnih sredstev, razen če ima kreditna institucija v lasti izposojena sredstva in izposojena sredstva niso del likvidnostnega blažilnika kreditne institucije.

8. Za namene tega člena je ‚domača centralna banka‘ kar koli od naslednjega:

- (a) če je matična država članica kreditne institucije euro sprejela za svojo valuto, katera koli centralna banka Eurosistema;
- (b) če matična država članica kreditne institucije eura ni sprejela za svojo valuto, nacionalna centralna banka;
- (c) centralna banka tretje države, v kateri je registrirana kreditna institucija.

9. Za namene tega člena je ‚primerna nasprotna stranka‘ kar koli od naslednjega:

- (a) enota centralne ravni države, subjekt javnega sektorja, regionalna vlada ali lokalni organ matične države članice kreditne institucije;
- (b) enota centralne ravni države, subjekt javnega sektorja, regionalna vlada ali lokalni organ države članice ali tretje države, v kateri je kreditna institucija registrirana za posle, ki jih opravlja ta kreditna institucija;
- (c) multilateralna razvojna banka.

Vendar se osebe javnega sektorja, regionalne vlade in lokalni organi štejejo kot primerna nasprotna stranka samo, če jim je dodeljena utež tveganja 20 % ali manj v skladu s členom 115 ali členom 116 Uredbe (EU) št. 575/2013, kot je ustrezno.“;

(18) v členu 29 se odstavek 2 spremeni:

(a) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) ponudnik in prejemnik likvidnosti predstavljata profil nizkega likvidnostnega tveganja po uporabi nižje stopnje odliva, ki se predlaga v odstavku 1, in uporabi stopnje priliva iz točke (c) navedenega odstavka;“;

(b) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) profil likvidnostnega tveganja prejemnika likvidnosti se ustrezno upošteva pri upravljanju likvidnostnega tveganja ponudnika likvidnosti.“;

(19) člen 30 se spremeni:

(a) odstavki 2 do 5 se nadomestijo z naslednjim:

„2. Kreditna institucija izračuna dodaten odliv za vse sklenjene pogodbe, katerih pogodbeni pogoji v 30 koledarskih dneh in po pomembnem poslabšanju kreditne kakovosti kreditne institucije povzročijo dodatne likvidnostne odlive ali potrebe po zavarovanju s premoženjem, ter ga sporoči pristojnemu organu. Kreditna institucija obvesti pristojni organ o tem odlivu najpozneje ob predložitvi poročila v skladu s členom 415 Uredbe (EU) št. 575/2013. Če pristojni organ meni, da je tak odliv pomemben v zvezi s potencialnimi likvidnostnimi odlivi kreditne institucije, lahko od kreditne institucije zahteva, da doda dodaten odliv za navedene pogodbe, ki ustreza dodatnim potrebam po zavarovanju s premoženjem ali denarnim odlivom, ki so posledica pomembnega poslabšanja kreditne kakovosti kreditne institucije, kot je znižanje zunanje bonitetne ocene za vsaj tri stopnje. Kreditna institucija za navedeno dodatno zavarovanje s premoženjem ali denarne odlive uporablja 100-odstotno stopnjo odliva. Kreditna institucija redno pregleduje obseg tega pomembnega poslabšanja glede na zadevne določbe iz sklenjenih pogodb in rezultate tega pregleda sporoča pristojnemu organu.

3. Kreditna institucija doda dodatni odliv glede na potrebe po zavarovanju s premoženjem, ki bi nastale zaradi vpliva slabih razmer na trgu na njene posle z izvedenimi finančnimi instrumenti, če je ta vpliv pomemben. Izračun se opravi v skladu z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2017/208 (*).

4. Odlivi in prilivi, predvideni v obdobju 30 koledarskih dni, iz pogodb, navedenih v Prilogi II k Uredbi (EU) št. 575/2013, in iz kreditnih izvedenih finančnih instrumentov se upoštevajo na neto osnovi v skladu s členom 21 te uredbe. V primeru neto odliva kreditna institucija rezultat pomnoži s stopnjo odliva v višini 100 %. Kreditne institucije izvamejo iz takih izračunov tiste zahteve glede likvidnosti, ki nastanejo zaradi uporabe odstavkov 1, 2 in 3 tega člena.

5. Če ima kreditna institucija kratko pozicijo, ki je krita z nezavarovano izposojno vrednostnih papirjev, kreditna institucija doda dodaten odliv, ki ustreza 100 % tržne vrednosti vrednostnih papirjev ali drugih sredstev, prodanih na kratko, razen če pogoji, pod katerimi si jih je kreditna institucija izposodila, zahtevajo njihovo vračilo šele po 30 dneh. Če je kratka pozicija krita z zavarovanim poslom financiranja z vrednostnimi papirji, kreditna institucija predvideva, da se bo kratka pozicija ohranila v obdobju 30 koledarskih dni, odliv pa se bo določil v višini 0 %.

(*) Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/208 z dne 31. oktobra 2016 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za dodatne likvidnostne odlive glede na potrebe po zavarovanju s premoženjem, ki bi nastale zaradi vpliva slabih razmer na trgu na posle institucije z izvedenimi finančnimi instrumenti (UL L 33, 8.2.2017, str. 14).“;

(b) odstavek 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. Vloge, prejete kot zavarovanje s premoženjem, se ne štejejo za obveznosti za namene člena 24, 25, 27, 28 ali 31a, temveč se zanje po potrebi uporabljajo določbe odstavkov 1–6 tega člena. Znesek prejetih denarnih sredstev, ki presega znesek denarnih sredstev, prejetih kot zavarovanje s premoženjem, se obravnava kot vloge v skladu s členom 24, 25, 27, 28 ali 31a.“;

(c) odstavek 11 se črta;

(d) odstavek 12 se nadomesti z naslednjim:

„12. V zvezi z zagotavljanjem kompleksnejših posredniških storitev se za posle, če je kreditna institucija krila prodajo na kratko ene stranke tako, da jih je notranje uskladila s sredstvi druge stranke, in ta sredstva ne izpolnjujejo pogojev za likvidna sredstva, uporablja 50-odstotna stopnja odliva za pogojno obveznost.“;

(20) člen 31 se spremeni:

(a) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Nečrpani odobreni znesek okvirnega likvidnostnega kredita, zagotovljenega SSPE, da bi lahko ta SSPE kupil sredstva, ki niso vrednostni papirji, od nefinančnih strank, se pomnoži z 10 %, če presega vrednost sredstev, trenutno kupljenih od strank, in če je najvišji znesek, ki se lahko črpa, pogodbeno omejen na vrednost trenutno kupljenih sredstev.“;

(b) v odstavku 9 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Z odstopanjem od točke (g) člena 32(3) lahko kreditna institucija, ki je posrednica, uporabi simetrični priliv in odliv, če se navedeni promocijski krediti zagotovijo kot pretočni krediti prek druge kreditne institucije, ki je posrednica. Ta priliv in odliv se izračunata tako, da se za nečrpani odobreni okvirni kredit ali okvirni likvidnostni kredit, ki je bil prejet in dan, uporabi stopnja, ki se za ta kredit uporablja na podlagi prvega pododstavka tega odstavka, in ob upoštevanju pogojev in zahtev, ki so v tem odstavku sicer predpisani zanj.“;

(c) odstavek 10 se črta;

(21) vstavi se naslednji člen 31a:

„Člen 31a

Odlivi iz naslova obveznosti in zavez, ki niso zajete z drugimi določbami tega poglavja

1. Kreditne institucije s 100-odstotno stopnjo odliva pomnožijo vse obveznosti, ki zapadejo v 30 koledarskih dneh, razen obveznosti iz členov od 24 do 31.

2. Če vsota vseh pogodbenih obveznosti za zagotovitev financiranja nefinančnim strankam v 30 koledarskih dneh, razen obveznosti iz členov od 24 do 31, presega znesek prilivov od teh nefinančnih strank, izračunanih v skladu s točko (a) člena 32(3), se za presežni znesek uporabi 100-odstotna stopnja odliva. Za namene tega odstavka nefinančne stranke med drugim vključujejo fizične osebe, MSP, podjetja, države, multilateralne razvojne banke in subjekte javnega sektorja ter ne vključujejo finančnih strank in centralnih bank.“;

(22) člen 32 se spremeni:

(a) odstavka 2 in 3 se nadomestita z naslednjim:

„2. Kreditne institucije za prilive iz odstavka 1 uporabljajo 100-odstotno stopnjo priliva, vključno zlasti za naslednje prilive:

(a) denarna sredstva, ki jih dolgujejo centralne banke in finančne stranke, s preostalo zapadlostjo 30 koledarskih dni ali manj;

(b) denarna sredstva iz naslova poslov trgovinskega financiranja iz točke (b) drugega pododstavka člena 162(3) Uredbe (EU) št. 575/2013 s preostalo zapadlostjo 30 koledarskih dni ali manj;

(c) denarna sredstva iz naslova vrednostnih papirjev, ki zapadejo v 30 koledarskih dneh;

(d) denarna sredstva iz naslova pozicij v lastniških instrumentih, ki so vključeni v glavne borzne indekse, če se likvidna sredstva ne štejejo dvakrat. Ta denarna sredstva vključujejo denarna sredstva, ki pogodbeno zapadejo v 30 koledarskih dneh, kot so dividende v denarju iz teh glavnih borznih indeksov in denarna sredstva iz teh lastniških instrumentov, ki so bili prodani, a še niso bili poravnani, če se ne priznavajo za likvidna sredstva v skladu z naslovom II.

3. Z odstopanjem od odstavka 2 za prilive iz tega odstavka veljajo naslednje zahteve:

(a) denarna sredstva, ki jih dolgujejo nefinančne stranke, s preostalo zapadlostjo 30 koledarskih dni ali manj, z izjemo zapadlih denarnih sredstev, ki jih te stranke dolgujejo iz naslova poslov trgovinskega financiranja ali zapadajočih vrednostnih papirjev, se za namene plačila glavnice zmanjšajo za 50 % njihove vrednosti. Za namene te točke ima izraz ‚nefinančne stranke‘ isti pomen kot v členu 31a(2). Vendar lahko kreditne institucije, ki delujejo kot posrednice in prejmejo zavezo iz drugega pododstavka člena 31(9) od kreditne institucije, ki jo je ustanovila in jo financira enota centralne ali regionalne ravni države vsaj ene države članice, da lahko izplačajo promocijski kredit končnemu prejemniku, ali prejmejo podobno zavezo od multilateralne razvojne banke ali subjekta javnega sektorja, upoštevajo priliv do zneska odliva, ki ga uporabljajo za zadevno zavezo za zagotovitev navedenih promocijskih kreditov;

- (b) denarna sredstva iz naslova zavarovanih kreditnih poslov in poslov z instrumenti kapitalnega trga, kot so opredeljeni v točkah (2) in (3) člena 192 Uredbe (EU) št. 575/2013, s preostalo zapadlostjo 30 koledarskih dni ali manj, se pomnožijo z:
- (i) 0 %, če so zavarovana s sredstvi, ki bi se, ne glede na to, ali so ali niso ponovno uporabljena v drugem poslu, v skladu s členoma 7 in 10 te uredbe štela za likvidna sredstva katere koli kategorije sredstev stopnje 1 iz člena 10, pri čemer so izvzete izjemno visokokakovostne krite obveznice iz točke (f) člena 10(1);
  - (ii) 7 %, če so zavarovana s sredstvi, ki bi se, ne glede na to, ali so ali niso ponovno uporabljena v drugem poslu, v skladu s členoma 7 in 10 te uredbe štela za likvidna sredstva kategorije iz točke (f) člena 10(1);
  - (iii) 15 %, če so zavarovana s sredstvi, ki bi se, ne glede na to, ali so ali niso ponovno uporabljena v drugem poslu, v skladu s členoma 7 in 11 te uredbe štela za likvidna sredstva katere koli kategorije sredstev stopnje 2A iz člena 11;
  - (iv) 25 %, če so zavarovana s sredstvi, ki bi se, ne glede na to, ali so ali niso ponovno uporabljena v drugem poslu, v skladu s členoma 7 in 13 te uredbe štela za likvidna sredstva katere koli kategorije sredstev stopnje 2B iz točke (i), (ii) ali (iv) točke (g) člena 13(2);
  - (v) 30 %, če so zavarovana s sredstvi, ki bi se, ne glede na to, ali so ali niso ponovno uporabljena v drugem poslu, v skladu s členoma 7 in 12 te uredbe štela za likvidna sredstva kategorije sredstev stopnje 2B iz točke (e) člena 12(1);
  - (vi) 35 %, če so zavarovana s sredstvi, ki bi se, ne glede na to, ali so ali niso ponovno uporabljena v drugem poslu, v skladu s členoma 7 in 13 te uredbe štela za likvidna sredstva katere koli kategorije sredstev stopnje 2B iz točke (iii) ali (v) točke (g) člena 13(2);
  - (vii) 50 %, če so zavarovana s sredstvi, ki bi se, ne glede na to, ali so ali niso ponovno uporabljena v drugem poslu, v skladu s členoma 7 in 12 te uredbe štela za likvidna sredstva katere koli kategorije sredstev stopnje 2B iz točke (b), (c) ali (f) člena 12(1);
  - (viii) odstotek najmanjšega odbitka, določenega v skladu z odstavkoma (2) in (3) člena 15 te uredbe, če so zavarovane s sredstvi, ki bi se, ne glede na to, ali so ali niso ponovno uporabljena v drugem poslu, v skladu s členoma 7 in 15 te uredbe štela za delnice ali enote v KNP iste stopnje kot likvidna sredstva, namenjena kritju;
  - (ix) 100 %, če so zavarovane s sredstvi, ki ne spadajo pod nobeno od točk od (i) do (viii) te točke.

Vendar se priliv ne prizna, če kreditna institucija zavarovanje s premoženjem uporabi za kritje kratke pozicije v skladu z drugim stavkom člena 30(5);

- (c) denarna sredstva iz naslova pogodbenih kreditov za povečanje trgovalnega portfelja, ki zapadejo v naslednjih 30 koledarskih dneh, zavarovana z nelikvidnimi sredstvi, imajo lahko 50-odstotno stopnjo priliva. Ti prilivi se lahko upoštevajo samo, če kreditna institucija ne uporablja zavarovanja s premoženjem, ki ga je prvotno prejela za kredite, za kritje katerih koli kratkih pozicij;
- (d) dolgovana denarna sredstva, ki jih kreditna institucija, ki dolguje ta zapadla denarna sredstva, obravnava v skladu s členom 27, razen vlog pri centralni instituciji iz člena 27(3), se pomnožijo z ustrežno simetrično stopnjo priliva. Če ustrezne stopnje ni mogoče določiti, se uporablja 5-odstotna stopnja priliva;
- (e) zamenjave zavarovanja in drugi podobni posli, ki zapadejo v 30 koledarskih dneh, povzročijo priliv, če se za posojeno sredstvo uporablja nižji odbitek v skladu s poglavjem 2 kot za izposojeno sredstvo. Priliv se izračuna tako, da se tržna vrednost posojenega sredstva pomnoži z razliko med stopnjo priliva, ki se uporablja za izposojeno sredstvo, in stopnjo priliva, ki se uporablja za posojeno sredstvo v skladu s stopnjami iz točke (b). Za namene tega izračuna se za sredstva, ki se ne štejejo za likvidna sredstva, uporablja odbitek v višini 100 %;
- (f) če se zavarovanje s premoženjem, pridobljeno s povratnimi repo posli, izposojami vrednostnih papirjev, zamenjavami zavarovanja ali podobnimi posli, ki zapadejo v 30 koledarskih dneh, uporabi za kritje kratkih pozicij, ki se lahko podaljšajo na več kot 30 dni, kreditna institucija domneva, da bodo taki povratni repo posli, izposoje vrednostnih papirjev, zamenjave zavarovanja ali drugi podobni posli obnovljeni in ne bodo

povzročili nobenih denarnih prilivov, kar odraža potrebo po nadaljnemu kritju kratke pozicije ali ponovnem nakupu zadevnih vrednostnih papirjev. Kratke pozicije vključujejo primere, v katerih je v izravnanji poziciji kreditna institucija na kratko dokončno prodala vrednostni papir kot del strategije trgovanja ali varovanja pred tveganjem, in primere, v katerih si je v izravnanji poziciji kreditna institucija izposodila vrednostni papir za določeno obdobje ter posodila vrednostni papir za daljše obdobje;

- (g) nečrpani krediti ali likvidnostni krediti, vključno z nečrpanimi okvirnimi likvidnostnimi krediti centralnih bank, in druge prejete zaveze, razen tistih iz drugega pododstavka člena 31(9) in iz člena 34, se ne upoštevajo kot priliv;
- (h) denarna sredstva iz naslova vrednostnih papirjev, ki jih je izdala sama kreditna institucija ali SSPE, s katerim je kreditna institucija tesno povezana, se upoštevajo na neto osnovi, stopnja priliva pa se uporablja na podlagi veljavne stopnje priliva za sredstva, namenjena kritju, v skladu s tem členom;
- (i) krediti z nedoločenim pogodbenim končnim datumom se upoštevajo z 20-odstotno stopnjo priliva, če pogodba kreditni instituciji omogoča, da odstopi od pogodbe ali zahteva plačilo v 30 koledarskih dneh“;

(b) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Odlivi in prilivi, ki so predvideni v obdobju 30 koledarskih dni, iz pogodb, navedenih v Prilogi II k Uredbi (EU) št. 575/2013, in iz kreditnih izvedenih finančnih instrumentov se izračunajo na neto osnovi v skladu s členom 21 in se pomnožijo s 100-odstotno stopnjo priliva v primeru neto priliva.“;

(23) člen 34(2) se spremeni:

(a) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) ponudnik in prejemnik likvidnosti predstavljata profil nizkega likvidnostnega tveganja po uporabi višje stopnje priliva, ki se predlaga v odstavku 1, in uporabi stopnje odliva iz točke (c) navedenega odstavka“;

(b) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) profil likvidnostnega tveganja prejemnika likvidnosti se ustrezno upošteva pri upravljanju likvidnostnega tveganja ponudnika likvidnosti.“;

(24) Priloga I se spremeni:

(a) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Znesek ‚presežnih likvidnih sredstev‘ sestavljajo spodaj opredeljeni elementi:

- (a) prilagojeni znesek nekritih obveznic, ki se štejejo za sredstva stopnje 1, ki je enak vrednosti vseh likvidnih sredstev stopnje 1 po odbitkih z izjemo kritih obveznic stopnje 1, ki bi jih imela kreditna institucija ob poravnavi (*unwind*) katerega koli zavarovanega posla financiranja, zavarovanega kreditnega posla ali posla zamenjave zavarovanja, ki zapade v 30 koledarskih dneh od dneva izračuna in pri katerem si kreditna institucija in nasprotna stranka izmenjata likvidna sredstva na vsaj eni strani posla;
- (b) prilagojeni znesek kritih obveznic, ki se štejejo za sredstva stopnje 1, ki je enak vrednosti vseh kritih obveznic stopnje 1 po odbitkih, ki bi jih imela kreditna institucija ob poravnavi katerega koli zavarovanega posla financiranja, zavarovanega kreditnega posla ali posla zamenjave zavarovanja, ki zapade v 30 koledarskih dneh od dneva izračuna in pri katerem si kreditna institucija in nasprotna stranka izmenjata likvidna sredstva na vsaj eni strani posla;
- (c) prilagojeni znesek sredstev stopnje 2A, ki je enak vrednosti vseh sredstev stopnje 2A po odbitkih, ki bi jih imela kreditna institucija ob poravnavi katerega koli zavarovanega posla financiranja, zavarovanega kreditnega posla ali posla zamenjave zavarovanja, ki zapade v 30 koledarskih dneh od dneva izračuna in pri katerem si kreditna institucija in nasprotna stranka izmenjata likvidna sredstva na vsaj eni strani posla; in
- (d) prilagojeni znesek sredstev stopnje 2B, ki je enak vrednosti vseh sredstev stopnje 2B po odbitkih, ki bi jih imela kreditna institucija ob poravnavi katerega koli zavarovanega posla financiranja, zavarovanega kreditnega posla ali posla zamenjave zavarovanja, ki zapade v 30 koledarskih dneh od dneva izračuna in pri katerem si kreditna institucija in nasprotna stranka izmenjata likvidna sredstva na vsaj eni strani posla.“;

(b) odstavek 5 se črta.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 30. aprila 2020.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 13. julija 2018

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2018/1621**z dne 26. oktobra 2018****o spremembi Izvedbene uredbe (EU) 2016/2080 glede datuma uskladiščenja posnetega mleka v prahu, prodanega z razpisnim postopkom**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 ⁽¹⁾,ob upoštevanju Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2016/1240 z dne 18. maja 2016 o pravilih za uporabo Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta glede javne intervencije in pomoči za zasebno skladiščenje ⁽²⁾ ter zlasti člena 28 Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Za določitev količine posnetega mleka v prahu, ki ga zajema razpisni postopek, odprt z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2016/2080 ⁽³⁾, člen 1 navedene uredbe določa rok, pred katerim mora biti posneto mleko v prahu javno uskladiščeno.
- (2) Glede na trenutne razmere na trgu mleka in mlečnih proizvodov z vidika povrnitev cen in visoke stopnje intervencijskih zalog je primerno s spremembo datuma uskladiščenja zagotoviti dodatne količine posnetega mleka v prahu za prodajo.
- (3) Izvedbeno uredbo (EU) 2016/2080 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (4) Da bi bilo posneto mleko v prahu na voljo za prodajo takoj, bi morala ta uredba začeti veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.
- (5) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Odbora za skupno ureditev kmetijskih trgov –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

V členu 1 Izvedbene uredbe (EU) 2016/2080 se besedilo „1. julijem 2016“ nadomesti z besedilom „1. avgustom 2016“.

Člen 2 Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 26. oktobra 2018

Za Komisijo
V imenu predsednika
Phil HOGAN
Član Komisije

⁽¹⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 671.

⁽²⁾ UL L 206, 30.7.2016, str. 71.

⁽³⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2016/2080 z dne 25. novembra 2016 o začetku prodaje posnetega mleka v prahu z razpisnim postopkom (UL L 321, 29.11.2016, str. 45).

SKLEPI

IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE (EU) 2018/1622

z dne 29. oktobra 2018

o zavrnitvi odobritve nekaterih aktivnih snovi v biocidnih proizvodih v skladu z Uredbo (EU) št. 528/2012 Evropskega parlamenta in Sveta

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 528/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o dostopnosti na trgu in uporabi biocidnih proizvodov ⁽¹⁾ ter zlasti tretjega pododstavka člena 89(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1062/2014 ⁽²⁾, kakor je bila spremenjena z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2017/698 ⁽³⁾, v Prilogi II določa seznam kombinacij aktivnih snovi/vrst proizvodov, vključenih v program preverjanja obstoječih aktivnih snovi v biocidnih proizvodih, na dan 3. februarja 2017.
- (2) Za številne kombinacije aktivnih snovi/vrst proizvodov, vključenih na navedeni seznam, so vsi udeleženci pravočasno odstopili od podpore.
- (3) Kar zadeva nekatere aktivne snovi, tvorjene *in situ*, so bila imena navedenih aktivnih snovi in njihovih predhodnih sestavin, podprtih v programu preverjanja, natančneje pojasnjena. To je v nekaterih primerih privedlo do ponovne opredelitve aktivne snovi v skladu s členom 13 Delegirane uredbe (EU) št. 1062/2014.
- (4) Objavljeno je bilo obvestilo s pozivom osebam, ki to želijo, da podprejo navedene kombinacije aktivnih snovi/vrst proizvodov, ki so bile ponovno opredeljene in se trenutno ne podpirajo, vključno z *in situ* tvorjenimi aktivnimi snovmi za vrste proizvodov iz Priloge II k Delegirani uredbi (EU) št. 1062/2014, in tako prevzamejo vlogo udeleženca.
- (5) Za nekatere kombinacije aktivnih snovi/vrst proizvodov prijave niso bile predložene ali pa so bile predložene in zavrnjene v skladu z odstavkom 4 ali 5 člena 17 Delegirane uredbe (EU) št. 1062/2014.
- (6) V skladu s členom 20 Delegirane uredbe (EU) št. 1062/2014 se navedene kombinacije aktivnih snovi/vrst proizvodov ne bi smele odobriti za uporabo v biocidnih proizvodih.
- (7) Ukrepi iz tega sklepa so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za biocidne pripravke –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Aktivne snovi, navedene v Prilogi, niso odobrene za vrste proizvodov iz navedene priloge.

⁽¹⁾ UL L 167, 27.6.2012, str. 1.

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1062/2014 z dne 4. avgusta 2014 o delovnem programu za sistematično preverjanje vseh obstoječih aktivnih snovi, ki jih vsebujejo biocidni proizvodi, iz Uredbe (EU) št. 528/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 294, 10.10.2014, str. 1).

⁽³⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/698 z dne 3. februarja 2017 o spremembi Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 1062/2014 o delovnem programu za sistematično preverjanje vseh obstoječih aktivnih snovi, ki jih vsebujejo biocidni proizvodi, iz Uredbe (EU) št. 528/2012 Evropskega parlamenta in Sveta o dostopnosti na trgu in uporabi biocidnih proizvodov (UL L 103, 19.4.2017, str. 1).

Člen 2

Ta sklep začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 29. oktobra 2018

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

PRILOGA

Neodobrene kombinacije aktivnih snovi/vrst proizvodov, vključno z vsemi nanooblikami:

- *in situ* tvorjene aktivne snovi za vrste proizvodov iz Priloge II k Delegirani uredbi (EU) št. 1062/2014, razen kadar se aktivna snov tvori iz predhodnih sestavin, navedenih v vnosu tabele iz navedene priloge za zadevne kombinacije aktivnih snovi/vrst proizvodov,
- kombinacije snovi/vrst proizvodov iz spodnje tabele, vključno s kakršnim koli tvorjenjem *in situ* teh snovi z uporabo katerih koli predhodnih sestavin, ki niso navedene v Prilogi II k Delegirani uredbi (EU) št. 1062/2014:

Številka vnosa v Prilogi II k Delegirani uredbi (EU) št. 1062/2014	Ime snovi	Država članica poročevalka	Številka ES	Številka CAS	Vrsta(-e) proizvodov
60	Citronska kislina	BE	201-069-1	77-92-9	1
172	Cetilpiridinijev klorid	UK	204-593-9	123-03-5	2
195	Natrijev 2-bifenilat	ES	205-055-6	132-27-4	1, 2, 3
288	N-(diklorofluorometiltio)-N', N'-dimetil-N-fenilsulfamid (diklofluamid)	UK	214-118-7	1085-98-9	7
365	Piridin-2-tiol 1-oksidi, natrijeva sol (natrijev pirition)	SE	223-296-5	3811-73-2	3
401	Srebro	SE	231-131-3	7440-22-4	9
405	Žveplov dioksid	DE	231-195-2	7446-09-5	4
424	Natrijev bromid	NL	231-599-9	7647-15-6	2, 11, 12
458	Amonijev sulfat	UK	231-984-1	7783-20-2	11,12
1016	Srebrov klorid	SE	232-033-3	7783-90-6	10, 11
515	Amonijev bromid	SE	235-183-8	12124-97-9	11, 12
526	Kalijev 2-bifenilat	ES	237-243-9	13707-65-8	6, 9, 10, 13
529	Bromov klorid	NL	237-601-4	13863-41-7	11
541	Natrijev p-kloro-m-krezolat	FR	239-825-8	15733-22-9	1, 2, 3, 6, 9, 13
609	Zmes cis- in trans-p-mentan-3,8 diola (citriodiol)	UK	ni na voljo	ni na voljo	19
620	Tetrakis(hidroksimetil)fosfonijski sulfat (2:1) (THPS)	MT	259-709-0	55566-30-8	2
673	Didecildimetilamonijev klorid (DDAC (C ₈₋₁₀))	IT	270-331-5	68424-95-3	5
785	6-(ftalimido)peroksiheksanojska kislina (PAP)	IT	410-850-8	128275-31-0	3, 4

Številka vnosa v Prilogi II k Delegirani uredbi (EU) št. 1062/2014	Ime snovi	Država članica poročevalka	Številka ES	Številka CAS	Vrsta(-e) proizvodov
792	Tetraklorodekaoksid kompleks (TCDO)	DE	420-970-2	92047-76-2	1
952	<i>Bacillus sphaericus</i> razen <i>Bacillus sphaericus</i> 2362, sev ABTS-1743	IT	mikroorganizem	143447-72-7	18
955	<i>Bacillus thuringiensis</i> subsp. <i>israelensis</i> serotip H14 razen seva AM65-52 in razen seva SA3A	IT	mikroorganizem	ni na voljo	18
957	<i>Bacillus subtilis</i>	DE	mikroorganizem	ni na voljo	3
939	Aktivni klor: pridobljen z reakcijo hipoklorne kisline in natrijevega hipoklorita <i>in situ</i>	SK	zmes	ni na voljo	2, 3, 4, 5, 11, 12
824	Srebrov cinkov zeolit	SE	ni na voljo	130328-20-0	5
1013	Srebrov bakrov zeolit	SE	ni na voljo	130328-19-7	5
835	Esfenvalerat/(S)-.alfa.-ciano-3-fenoksibenzil (S)-2-(4-klorofenil)-3-metilbutirat (esfenvalerat)	PT	fitofarmacevtsko sredstvo	66230-04-4	18

IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE (EU) 2018/1623**z dne 29. oktobra 2018****v skladu s členom 3(3) Uredbe (EU) št. 528/2012 Evropskega parlamenta in Sveta o komarjih, ki so nenaravno okuženi z bakterijo *Wolbachia* in se uporabljajo za namene nadzora vektorjev****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 528/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o dostopnosti na trgu in uporabi biocidnih proizvodov ⁽¹⁾ ter zlasti člena 3(3) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Francija je 28. septembra 2017 Komisijo zaprosila, naj odloči, ali so bakterije iz rodu *Wolbachia* (v nadaljnjem besedilu: bakterije) ali kateri koli pripravki, ki vsebuje bakterije, ki se vcepijo v komarje, in komarji, ki so nenaravno okuženi z bakterijami (v nadaljnjem besedilu: nenaravno okuženi komarji) ter se uporabljajo za namene nadzora vektorjev, biocidni proizvodi v smislu člena 3(1)(a) Uredbe (EU) št. 528/2012 ali tretirani izdelki v smislu člena 3(1)(l) navedene uredbe ali nič od navedenega.
- (2) Po informacijah, ki jih je predložila Francija, se te znotrajcelične bakterije prenašajo vertikalno, dedujejo po materi in so naravno prisotne v približno 40 % členonožcev. Pri okužbi komarjev z bakterijami se lahko zmanjša zmožnost nekaterih komarjev, da prenašajo določene patogene viruse in parazite z delovanjem na navedene patogene v komarjih, spodbudi pa se razmnoževanje okuženih samic komarjev in širjenje bakterij v populacijah komarjev. Poleg tega, ker okuženi samci komarjev niso združljivi z lokalnimi samicami, vnos navedenih okuženih samcev v ciljno populacijo zmanjša njihovo zmožnost za razmnoževanje. Zato kampanje za nadzor vektorjev temeljijo na izpustih nenaravno okuženih komarjev v populacije komarjev za nadzor nad velikostjo populacije in/ali zmanjšanje njihove sposobnosti prenosa določenih patogenov na ljudi.
- (3) Po informacijah, ki jih je predložila Francija, niso vse vrste komarjev ali posamezniki znotraj ene vrste naravno okuženi z bakterijami ali s sevom bakterij, ki jih je mogoče izkoriščati za namene nadzora vektorjev. Zato je treba nenaravne okužbe izvesti v laboratorijskih pogojih, da se ustvarijo nenaravno okuženi komarji z ustreznim sevom bakterij. To je mogoče doseči z različnimi tehnikami okužbe, vključno z vcepitvijo bakterij v odrasle samice komarjev ali citoplazmo jajčec komarjev.
- (4) Za namene določb iz člena 3(3) Uredbe (EU) št. 528/2012 je zato pomembno ločeno oceniti status bakterij ali kakršnega koli pripravka, ki vsebuje bakterije, ki se vcepijo v komarje, in status nenaravno okuženih komarjev, ne glede na uporabljeno tehniko okužbe.
- (5) Bakterije so mikroorganizmi v smislu člena 3(1)(b) Uredbe (EU) št. 528/2012.
- (6) Komarji so škodljivi organizmi v smislu člena 3(1)(g) Uredbe (EU) št. 528/2012, saj so lahko neželeno prisotni ali škodljivo vplivajo na ljudi ali živali.
- (7) Bakterije delujejo posredno na populacije komarjev, bodisi z nadzorom njihove velikosti ali z zmanjšanjem njihove zmožnosti za prenos določenih patogenov, in bi jih bilo zato treba šteti kot aktivno snov v smislu člena 3(1)(c) Uredbe (EU) št. 528/2012.
- (8) Vrsta proizvodov 18 (insekticidi, akaricidi in proizvodi za nadzor drugih členonožcev), kot je opredeljena v Prilogi V k Uredbi (EU) št. 528/2012, vključuje proizvode, ki se uporabljajo za nadzor členonožcev, vendar ne z njihovim odganjanjem ali privabljanjem. Ker se bakterije vcepijo v komarje z namenom nadzora populacij komarjev, spada taka uporaba v opis vrste proizvodov 18.

⁽¹⁾ ULL 167, 27.6.2012, str. 1.

- (9) Bakterije ali pripravek, ki vsebuje bakterije, imajo nadzorni učinek na komarje ne le s fizičnim ali mehanskim delovanjem.
- (10) Za namene člena 3(1)(a) Uredbe (EU) št. 528/2012 bi bilo treba bakterije šteti kot snov, pripravek, ki vsebuje bakterije, pa kot zmes, ki sestoji iz aktivne snovi ali jo vsebuje. Posledično so bakterije ali kateri koli pripravek, ki vsebuje bakterije, kot se dostavi uporabniku, ki izvaja vcepitev v komarje, biocidni proizvod v smislu prve alineje člena 3(1)(a) Uredbe (EU) št. 528/2012 in spadajo v vrsto proizvodov 18.
- (11) Nenaravno okuženi komarji niso mikroorganizmi v smislu člena 3(1)(b) Uredbe (EU) št. 528/2012.
- (12) Nenaravno okuženi komarji niso snov ali zmes v smislu točk 1 oz. 2 člena 3 Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. Zato v skladu s točkama (a) in (b) člena 3(2) Uredbe (EU) št. 528/2012 niso niti snov niti zmes za namene navedene uredbe.
- (13) Posledično nenaravno okuženi komarji niso aktivna snov v smislu člena 3(1)(c) Uredbe (EU) št. 528/2012. Zato nenaravno okuženi komarji ne morejo biti biocidni proizvod v smislu prve alineje člena 3(1)(a) navedene uredbe.
- (14) Nenaravno okuženi komarji niso izdelki v smislu člena 3(3) Uredbe (ES) št. 1907/2006. Zato se v skladu s členom 3(2)(c) Uredbe (EU) št. 528/2012 ne štejejo kot izdelki za namene navedene uredbe. Posledično se nenaravno okuženi komarji ne morejo šteti kot tretirani izdelki v smislu člena 3(1)(l) Uredbe (EU) št. 528/2012.
- (15) Ukrepi iz tega sklepa so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za biocidne pripravke –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Bakterije iz rodu *Wolbachia* ali kateri koli pripravek, ki vsebuje navedene bakterije, ki se uporablja za vcepitev navedenih bakterij v komarje s ciljem ustvarjanja nenaravno okuženih komarjev za namene nadzora vektorjev, se štejejo za biocidni proizvod v smislu člena 3(1)(a) Uredbe (EU) št. 528/2012.

Nenaravno okuženi komarji se ne glede na uporabljen tehniko okužbe ne štejejo niti kot biocidni proizvod niti kot tretirani izdelek v smislu točk (a) in (l) člena 3(1) Uredbe (EU) št. 528/2012.

Člen 2

Ta sklep začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 29. oktobra 2018

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L 396, 30.12.2006, str. 1).

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL